

အချစ်စိတ်ပညာနှင့် မိန်းမတို့အကြောင်း

Psychology of Love
and about Women

တက်တိုး
ပြုစုသည်။

၎်အချစ်ဆိုတာ

ရုပ်ဝတ္ထုပေါ်မှာ တည်တာတော့ အမှန်ပေါ့။
ဒါပေမဲ့ အချစ်နဲ့ဆန္ဒ ကွာခြားတယ်။
ရုပ်ဝတ္ထုတစ်ခုပေါ်မှာ အာရုံကျရောက်ပြီး
အဲဒီရုပ်ဝတ္ထုကို မိမိက ပိုင်ချင် လိုချင်တယ်
ဆိုတာကတော့ ဆန္ဒပဲ။
ဆန္ဒက တောင်းဆိုခြင်း ပြုတယ်။
အချစ်ကတော့ ပြောင်းပြန်ပဲ။
မတောင်းဘူး ပေးတယ်။
အကြိုက်နဲ့ အချစ် ကွဲပြားတယ်။
အိမ်ထောင်ပြုကြတာတွေဟာ
အကြိုက်ပေါ် မူတည်ကြတာပဲ များတယ်။
အကြိုက်ဟာ အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့ အချစ်။
အချစ်စစ်ကတော့
အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ အချစ်လို့ ခေါ်ရလိမ့်မယ်။”

အချစ်စိတ်ပညာကို ဆရာကြီးတက်တိုးက
ချစ်ပရိယာယ်ကို သိသလိုလိုနဲ့.....
ချစ်ပြဿနာ..... အဖြာဖြာ
ဖောက်ပြန်တယ် ဆိုတာဟာ
ပွင့်လင်းဂေဟာ အိမ်သာယာ
အိမ်ထောင်ရေးစနစ် ဝေဖန်ချက်များ
ကိုယ်ချစ် သူချစ် ပြဿနာ
အချစ်၏သဘောတရား
ချစ်ခြင်းအစ

ခေါင်းစဉ်များဖြင့်
ဘဝဇာတ်လမ်းများ၊ ဖွင့်ဆိုချက်များနှင့်
အတွေးအမြင်များတွဲဖက်ကာ
ဆွေးနွေးထားပါသည်။

အချစ်စိတ်ပညာနှင့် မိန်းမတို့အကြောင်း၊ တက်တိုး
ပျက်နှာပုံးသရုပ်ဖော် - တော်တီဆွ
စာမူနှစ်မှာ ၂၂၅++ မူနှစ်မှာ၊ ၁၂.၈ ဧင်တီ x ၁၈.၅ ဧင်တီ

ထုတ်ဝေသူ - ဦးစန်းဦး၊ စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ(၀၀၅၃၈)၊ ၈၅၊ ၁၆၄လမ်း၊ တာမွေ၊ ရန်ကင်း။
ပုံနှိပ်သူ - ဒေါ်စန်းမာ၊ စိတ်ကူးချိုချိုပုံနှိပ်တိုက်(၀၀၄၁၂)၊ ၁၁၇၉၊ မစိုးရိမ်လမ်း၊ ရန်ကင်း။
၂၀၁၉ နိုဝင်ဘာလ၊ ပြန်လည်ရိုက်နှိပ်ခြင်း၊ အုပ်စု ၅၀၀
၂၀၀၅ ဖိုးရာဇာစာပေ၏ ပထမအကြိမ်ပုံ

ရောင်းစျေး ၂၅၀၀ ကျပ်

မာတိကာ

- မေတ္တာစကား

အပိုင်း (၁) အချစ်စိတ်ပညာ

၁။ ချစ်ပရိယာယ်ကို သိသလိုလိုနဲ့.....	၃
၂။ ချစ်ပြဿနာ..... အဖြာဖြာ	၁၇
၃။ ဖောက်ပြန်တယ် ဆိုတာဟာ	၃၁
၄။ ပွင့်လင်းဂေဟာ အိမ်သာယာ	၄၃
၅။ အိမ်ထောင်ရေးစနစ် ဝေဖန်ချက်များ	၅၇
၆။ ကိုယ်ချစ် သူချစ် ပြဿနာ	၇၃
၇။ အချစ်၏သဘောတရား	၉၁
၈။ ချစ်ခြင်းအစ	၁၀၇

အပိုင်း (၂) မိန်းမတို့အကြောင်း

၉။ ပျားရည်သော်တာ ဟိုတယ်မှာ - ၁	
--------------------------------	--

၁၀။ ပျားရည်သော်တာ ဟိုတယ်မှာ - ၂	၁၃၉
၁၁။ ပျားရည်သော်တာ ဟိုတယ်မှာ - ၃	၁၅၁
၁၂။ ပျားရည်သော်တာ ဟိုတယ်မှာ - ၄	၁၆၅
၁၃။ ပျားရည်သော်တာ ဟိုတယ်မှာ - ၅	၁၇၉
၁၄။ စိတ်သန့်စင်မှုနှင့် အိမ်ထောင်ရေး	၁၉၉
နိဂုံး - အချစ်အကြောင်း သိဖို့လိုပါတယ်	၂၁၃

အချစ်စိတ်ပညာနှင့်
မိန်းမတို့အကြောင်း

**Psychology of Love
and about Women**

တက်တီး
ဖြူသည်။

mgyc.com

mgyc.com

မေတ္တာစကား

စာရေးဆရာသန်းဆွေက တစ်နေ့ ညနေပိုင်းတွင်လာစဉ် (Home Before Dark) (မမှောင်ခင်အိမ်အရောက်) အင်္ဂလိပ် ရုပ်ရှင်ကား အကြောင်းနှင့်စပ်၍ ‘ကျွန်တော်တော့ မျက်တောင် မခတ်ဘဲ ရင်မပြီးကြည့်နေမိတာပဲ’ ဟု ချီးကျူးလေသည်။

ထိုရုပ်ရှင်ကားမှာ အတော်ပင် ကောင်းလှပါ၏။ အလွန် လေးနက်သော အဓိပ္ပာယ်လည်း ရှိသဖြင့် ကျွန်တော်တို့၊ ကိုသန်းဆွေတို့ အလွန်အမင်း နှစ်သက်နေကြရလေသည်။

ဇာတ်လမ်းမှာ မထူးဆန်း။

သို့ရာတွင် အသည်းတွင် စွဲကျန်ရစ်လောက်အောင်ပင် ဘဝ၏အဓိပ္ပာယ် လေးလေးနက်နက်ပါရှိသည်။

စိတ်နောက်သွားသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ရောဂါပျောက်လောက်ပြီဟု ဆရာဝန်များက ဆိုသဖြင့် သူ့ ခင်ပွန်းသည်က ဆေးရုံမှ အိမ်သို့ ပြန်ခေါ်လာသည်။ အိမ်အပြန် တွင် ခင်ပွန်းသည်က မော်တော်ကားမောင်းရင်း သူ့ဘေးတွင် ရှိသော ဇနီးသည်ကို ‘မမှောင်ခင် အိမ်ပြန်ရောက်မှာပါ’ ဟု ဆိုသည်။

အိမ်သို့ရောက်သောအခါ ဇနီးသည်သည် သူ့မိထွေး
 ပါ သမီးကို ရောဂါထစဉ်က ဆိုမိခဲ့သမျှအတွက် တောင်းပန်
 သည်။ ဂျိုးက ခွင့်လွှတ်ပါသည်ဟု ဆို၏။ ဇနီးသည်သည် သူ့
 ခင်ပွန်း၏အပြုအစုအယုအယကို ခံလိုသော်လည်း သူ့ခင်ပွန်း
 ကျောင်းဆရာက သူနှင့်အတူ လာမအိပ်ဘဲ စာကြည့်ခန်းထဲတွင်
 အိပ်သည်။ ကျောင်းအလုပ်များကို ညတိုင်း စာကြည့်ခန်းထဲ၌
 သာ လုပ်နေစဉ် ဂျိုးက ကူညီ လုပ်ပေးသည်။ ဇနီးသည်မှာ
 အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့ရသော်လည်း သူ့ခင်ပွန်း၏ အယုအယမခံရ
 ဘဲ နေရရှာသည်။

ဇနီးသည်မှာ အိမ်ထောင်မကျခင်က သူ့ကို ချစ်နေသူ
 တစ်ယောက်ရှိသည်။ သူက ထိုသူကို ပစ်ပယ်ပြီးလျှင် ကျောင်း
 ဆရာ ဘရောင်းနှင့် အိမ်ထောင်ပြုလိုက်သည်။ ပစ်ပယ်ခံရသူ
 ဟင်းမိမှာ အရက်အတော်သောက်ပြီးလျှင် အိမ်ထောင်မှု မချမ်း
 သာဘဲ နောက်သုံးနှစ်လောက်အကြာတွင် သူ့ဇနီးနှင့် ကွဲလေ
 သည်။

ဇနီးသည်သည် လင်သား၏ အပြုအစုခံချင်လွန်း၍ သူ့
 လင် အိပ်ရာတွင် သူ့လင်နှင့် ဂျိုးတို့ထွက်နေခိုက် ဝင်၍ အိပ်နေ
 သည်။ အချိန်မတော်တွင် ရောက်လာသော သူ့အိမ်တွင် ခေတ္တ
 တည်းခိုနေသော သူ့လင်၏ မိတ်ဆွေနှင့် ဆုံတွေ့လေရာ
 ဧည့်သည်၏ အယုအယကို ခေတ္တခံလိုက်ရသည်။

သူသည် သူ့လင်က ဂျိုးကိုသာ ဂရုစိုက်၍ သူ့ကို ဂရု
 မစိုက်သဖြင့် စိတ်ညစ်ညူးလာလေရာ သူ့လင်ကလည်း 'သတိ
 ထားပါ' ဟု ဆိုလိုက်သဖြင့် သူက သူ့ကို ရောဂါ ပြန်ထလာပြီ
 ဆိုပြီးလျှင် ဆေးရုံသို့ ပြန်ပို့ရန် ဟန်ပြင်သည်ဟုပင် ထင်မိ

သည်။ နောက်ဆုံး၌ သူသည် သူ့ခင်ပွန်းက ဂျိုးကိုသာ ချစ်၍ သူ့ကို မချစ်ကြောင်း သိလာသဖြင့် လင်ကို ပစ်ပြီးလျှင် သူ့ကို ချစ်သော ဟင်းမိထံသို့ ထွက်သွားလေသည်။

ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းချုပ်မှာ ဆိုလောက်လှသည် မဟုတ်။ သို့သော် ဇနီးသည်၏ စိတ်အခြေအနေကို ဖော်ပြရာ၌ အလွန် သိမ်မွေ့လှပေသည်။ အချစ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကိုဖော်ပြရာ၌ ထူးခြားသော ထိမ်ဝှက်ချက်ကို ပေါ်ထွက်လာစေသည်။

“ဒီဇာတ်လမ်းဟာ အလွန်ကောင်းတဲ့ အချစ်ဇာတ်လမ်းပဲ။ အချစ်အကြောင်းကို လူသုံးဦးနဲ့ ဖော်ပြထားတယ်။ အဲဒါကိုမြင်ရဲ့လား” ဟု ကျွန်တော်က သန်းဆွေကို မေးလိုက်သည်။

“ဘယ်လိုလဲ”

“ဂျိန်းဆင်းမွန်းဟာ သူ့ယောက်ျားကို တကယ်ချစ်တာ။ သူ့ယောက်ျားကတော့ ဂျိုးကို ချစ်တာ။ ဟင်းမိက ဂျိန်းကို တကယ်ချစ်တာ။ အဲဒီလို တစ်ယောက်က တစ်ယောက်ကို ချစ်၊ တစ်ယောက်က နောက်တစ်ယောက်ကို ချစ်၊ အဆင့်လိုက် ချစ်နေတယ်လေ”

“ဟုတ်သားပဲ”

“အချစ်ဆိုတာ တစ်ဖက်သတ်ပဲဖြစ်ရမယ်ကွ။ နှစ်ဖက် ပြန်ချစ်တဲ့ အချစ်ဟာလည်း အချစ်စစ်ဖြစ်နိုင်ပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ အချစ်ချင်းပြိုင်လို့ ရနိုင်ခဲတယ်။

“အချစ်ဆိုတာ အလွန်သိမ်မွေ့တဲ့ အဓိပ္ပာယ်ရှိတာမို့ တော်တော်တန်တန်လူတွေ နားလည်တာ မဟုတ်ဘူး မောင်ရင်ရဲ့။ အခု လူတွေ အများသိနေကြတဲ့အချစ်ဟာ စင်စစ်တော့ အချစ်မဟုတ်ဘူး၊ အကြိုက်တွေပဲကွ။

“အချစ်နဲ့ အကြိုက် ခွဲခြားသိဖို့လိုတယ်။

“လူ့လောကက အချစ် အချစ်လို့သာ ဆိုနေကြတယ်။ အများသိနေတဲ့အချစ်က ငါဆိုခဲ့သလိုပဲ အကြိုက်သာ ဖြစ်ကြတယ်”

“အချစ်နဲ့ အကြိုက်ဟာ အသွင်ပြင်ချင်း ဆင်တူပေမဲ့ အလွန်ကွဲပြားခြားနားတယ်။ ယောက်ျားတစ်ယောက်က မိန်းမတစ်ယောက်ကို ချစ်တယ်ဆိုရင် အဓိပ္ပာယ်က ဘယ်လိုလဲဟင်”

“ချစ်တယ်ဆိုတာ အဲဒီမိန်းမကို လိုချင်တာပေါ့”

“ဟုတ်တယ်၊ အခုဆိုနေကြတဲ့ အချစ်ဆိုတာ ယူဖို့ ရည်ရွယ်ချက်ပေါ်မှာ တည်နေတယ်။ လိုချင်တယ်ဆိုတဲ့ ဆန္ဒအပေါ်မှာ တည်တဲ့ဟာကို အချစ်လို့ မခေါ်သင့်ဘူး၊ အကြိုက်လို့သာ ခေါ်ရပေလိမ့်မယ်”

“အချစ်လို့ခေါ်ချင်ရင်လည်း အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့ အချစ်လို့ ခေါ်စေချင်တယ်”

“ဘာဖြစ်လို့လဲ”

“အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့ အချစ်ဆိုတာ ဒီလိုပါ”

“ဥပမာ ယောက်ျားတစ်ယောက်က မိန်းမတစ်ယောက်ကို ချစ်တယ်ဆိုရင် ဘာကြောင့်ချစ်သလဲလို့ မေးလိုက်တဲ့ မေးခွန်းကို ဖြေနိုင်တယ်”

“ဒီမိန်းမဟာ ရုပ်ချောလို့၊ ပစ္စည်းပေါ့လို့၊ ဂုဏ်ရှိလို့၊ လိမ္မာလို့၊ ပညာတတ် မျက်နှာကြီးမို့လို့ အဲဒီလို အကြောင်းပြချက်မျိုး ပေးနိုင်တယ်”

“တစ်ခါ မိန်းမတစ်ယောက်က ယောက်ျားတစ်ယောက်

ကို ချစ်တယ်ဆိုရင်လည်း ဘာဖြစ်လို့ ချစ်ရတာလဲလို့ မေးရင် အဲဒီယောက်ျားဟာ ရုပ်ဖြောင့်တယ်၊ ဒါမှမဟုတ်ရင် ပညာတော် တယ်၊ ပိုက်ဆံပေါတယ်၊ ဂုဏ်ရှိတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းတွေကို ဖော်ပြချင်ပြောမယ်။ ဖွင့်မပြောဘဲ နေချင်နေမယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီလိုအဓိပ္ပာယ်မျိုး ထွက်တယ်၊ အဲဒါကို အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့အချစ် လို့ ခေါ်တယ်”

“ဒီလိုဆိုတော့လည်း အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့ အချစ်နဲ့ချည်း အိမ်ထောင်ပြုကြတာ များမှာပေါ့။ အိမ်ထောင်ပြုတယ် ဆိုက တည်းက စဉ်းစားပြီးမှ ယူကြတာများတယ်။ မစဉ်း စားဘဲယူရင် အပြစ်ဆိုကြတယ်” ကိုသန်းဆွေက ဆိုသည်။

“အိမ်ထောင်ပြုတယ်ဆို စီးပွားရေးလုပ်ငန်းမှာ စပ်တူ စာချုပ်လုပ်သလိုပါပဲ။ ချစ်တာ မချစ်တာဟာ တကယ်ဆို တော့ မဆိုင်လှပါဘူး။ အိမ်ထောင်ရေး အောင်မြင်တယ်ဆိုရုံ နဲ့ လင်နဲ့ မယားဟာ တကယ့်အချစ်နဲ့ ချစ်ကြတယ်လို့ မဆို သာဘူး”

“အိမ်ထောင်ရေးသာယာတယ်ဆိုတဲ့ အဓိပ္ပာယ်ဟာ ဘာလဲ။ လင်နဲ့မယား စိတ်သဘောထားညီညွတ်ပြီး စီးပွားရေး၊ လူမှုရေး၊ အိမ်ထောင်ရေးတွေမှာ ဝတ္တရားမပျက် လုပ်ကိုင် ဆောင်ရွက်နေကြရင် အိမ်ထောင်သာယာတယ်လို့ ဆိုကြတယ်။ သူတို့လင်မယား ဘယ်လောက်ကောင်းသလဲ။ အိမ်ထောင်ကျ ကတည်းက တစ်ခါမျှ ရန်မဖြစ်ကြဘူးလို့ ချီးမွမ်းခံရတာနဲ့ပဲ အိမ်ထောင်ရေး သာယာရောလား”

“ဟုတ်တယ် ဆရာ၊ ကျွန်တော် အဲဒါကို တွေးမိပါတယ်။ ဝတ္ထုတစ်ပုဒ်ရေးမလို့တောင် မှန်းထားသေးတယ်။ အသက်

လေးဆယ်ကျော်လာရော ယောက်ျားက တက်ကြွတဲ့စိတ်တွေ ရှိသေးတယ်။ ခေတ်မီနေတယ်။ မိန်းမက နဂိုကတည်းက ဗဟုသုတနည်းတော့ ယောက်ျားကို မမိတော့ဘဲ ကျန်ခဲ့တယ်။ ဒါနဲ့ ယောက်ျားက ကိုယ့်ထက် နှစ် ၂၀ လောက်ငယ်တဲ့ ခေတ်မီ မိန်းကလေးတစ်ယောက်ကို ပြုစုချင်လာတယ်။ ဘာဖြစ်လို့လဲ ဆိုတော့ အဲဒီအရွယ်လောက် မိန်းကလေးမျိုးနဲ့မှ သူနဲ့ ခေတ်မီ တာချင်း တူနေတယ်”

“မိန်းကလေးကလည်း အသက်ကြီးတဲ့ယောက်ျားရဲ့ အပြုအစု အယုအယကို သာယာလာတယ်။ ပြီးတော့ အိမ်ထောင်ရေး အရှုပ်အထွေးတွေ ဝင်လာတာပေါ့။ အဲဒီဝတ္ထုရေးချင်တာ မရေးရဲလို့” သန်းဆွေက ရယ်၍ ပြောသည်။

“ဘာဖြစ်လို့လဲကွ၊ ဒီအတွေးမျိုး ဘယ်လိုပေါ်လာသလဲ”

“ကိုယ်တွေ့လို့ပေါ့ ဆရာရယ်၊ ဒီဝတ္ထုရေးရင် မသန်းစိန်က အိမ်က ရိုက်ထုတ်မှာ ကြောက်လို့” ဟု ပြောကာ ရယ်ပြန်လေသည်။

“အင်း..... ရေးရင် သတိနဲ့ရေးနော်။ အိမ်က ရိုက်ထုတ်ခံရမှာထက် အရေးရခက်တာလည်း ထည့်တွက်ဦး။ အတော်ကြိုးစားရေးရလိမ့်မယ်။ နို့မဟုတ်ရင် စာဖတ်သူ နားလည်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ယောက်ျားက ကမြင်းကြောထသလို ဖြစ်သွားဦးမယ်”

“ဆိုပါဦး ဆရာ၊ မေတ္တာစကားလေ” ဟု သန်းဆွေက ကျွန်တော့်အား စကားဆက်ရန် တောင်းပန်သည်။

“အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့ အချစ်အကြောင်း နည်းနည်းလောက်

တော့ သိရောပေါ့နော်။ အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ အချစ်အကြောင်း နည်းနည်းပြောပြဦးမယ်။ အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ အချစ်ကတော့ အလွယ်ကလေးပဲ။ တစ်ယောက်က တစ်ယောက်ကို ချစ်တယ်။ ဘာကြောင့်ချစ်သလဲ။ ဘာကြောင့်ရယ်လို့ မဟုတ်ဘူး။ ချစ်ကိုချစ်တယ်။ ဘာမှ မမျှော်လင့်ဘူး။ ဘာကိုကြိုက်လို့ ရယ်လို့ မဟုတ်ဘူး။ အချစ်စိတ်ဟာ သူ့ရင်ထဲမှာ ကိန်းအောင်းနေတယ်။

“ဘယ်သောအခါ ဘယ်ဒေသမှာ ဘာကို အကြောင်းပြုလို့ ကိန်းအောင်းပါသလဲလို့မေးရင် ခေါင်းကလေး ယမ်းကာ ယမ်းကာနဲ့ မသိဘူးလို့ ဖြေရရုံပဲရှိမယ်။ ဒီလိုဆိုတော့ ဘာလုပ်ချင်သေးတာလဲ။ အချစ်စိတ်အစစ်ဟာ ပြုစုပျိုးထောင်ယူလို့ ဖြစ်တာမဟုတ်ဘူး။ စားချင်တဲ့ဆန္ဒ၊ အိပ်ချင်တဲ့ဆန္ဒတွေဟာ လုပ်ယူလို့ရတာလား။ မစားချင်ဘဲနဲ့ စားတာ၊ မအိပ်ချင်ဘဲနဲ့ အိပ်တာနဲ့ တခြားစီနော်”

“အနောက်တိုင်း ယထာဘူတ ဆရာကြီးတစ်ယောက်ကတော့ အချစ်ဆိုတာဟာ အတွေ့အကြုံတွေထဲက ပေါက်ဖွားလာတယ်လို့ ဆိုတယ်။ အဲဒါ ဟုတ်တယ်မဟုတ်လား ဆရာ”

“အချစ်ဆိုတာ ရုပ်ဝတ္ထုပေါ်မှာ တည်တာတော့ အမှန်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အချစ်နဲ့ဆန္ဒ ကွာခြားတယ်။ ရုပ်ဝတ္ထုတစ်ခုခုပေါ်မှာ အာရုံကျရောက်ပြီး အဲဒီရုပ်ဝတ္ထုကို မိမိက ပိုင်ချင် လိုချင်တယ်ဆိုတာကတော့ ဆန္ဒပဲ။ ဆန္ဒက တောင်းဆိုခြင်း ပြုတယ်။ အချစ်ကတော့ ပြောင်းပြန်ပဲ။ မတောင်းဘူး ပေးတယ်။

“ဥပမာဆိုစို့... ယောက်ျားတစ်ယောက်က မိန်းမတစ်ယောက်ကို ချစ်တယ်ဆိုရင် ချစ်တဲ့လူက အချစ်ခံရတဲ့

လူရဲ့ လိုသမျှကို ဖြည့်ဆည်းပေးတယ်။ သူ့အဖို့ ဘာကိုမျှ ပြန်
မတောင်းဘူး။ ဆန္ဒရှိရင်တော့ ကိုယ်က မပေးဘူး။ သူ့ကိုသာ
ကိုယ်က အရယူဖို့ ကြိုးစားတယ်။ ဒါကြောင့် ငါပြောခဲ့တယ်
မဟုတ်လား။ အကြိုက်နဲ့ အချစ် ကွဲပြားပါတယ်လို့။ အိမ်
ထောင်ပြုကြတာတွေဟာ အကြိုက်ပေါ် မူတည်ကြတာပဲ များ
တယ်။ အကြိုက်ဟာ အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့ အချစ်။ အချစ်စစ်ကတော့
အဓိပ္ပာယ်မရှိတဲ့ အချစ်လို့ ခေါ်ရလိမ့်မယ်”

“အချစ်စိတ် ပေါ်ပေါက်လာပုံ နည်းနည်းလောက် ပြော
ပြစမ်းပါဦး ဆရာ”

“အချစ်စိတ်ဟာ ရင်ထဲမှာ ကိန်းအောင်းနေတတ်တယ်။
အဲဒါကို အစတော့ သိချင်မှသိမယ်။ ဒါပေမဲ့ တစ်ချိန်ချိန်
တစ်ခါခါမှာ အကြောင်းတစ်ခုခု ကြုံတွေ့လို့ အဲဒီအချစ်စိတ်
ဟာ ဘွားဘွားကြီး ပေါ်လာတတ်တယ်။ အဲဒီလိုပေါ်လာလို့
အချစ်ဆိုတာ မုန်တိုင်းကျသလို မြန်းခနဲ ကျရောက်လာတာပဲ
လို့တော့ မထင်လိုက်လေနဲ့။ ရင်ထဲမှာ ကိန်းအောင်းနေတာ
အကြာကြီးပဲဆိုတာကိုလည်း သတိမူသင့်တယ်။

“ဒါနဲ့ မောင်ရင် ဂျိန်းဟစ်လ်တန်းရေးတဲ့ (We Are Not
Alone) ဆိုတဲ့ဝတ္ထု ဖတ်ဖူးသလား။ ရုပ်ရှင်ရော ကြည့်ဖူး
သလား။ စစ်မဖြစ်ခင် ကလေးတွင်ပဲ ရန်ကုန်မှာ ပြသွားတယ်။

“အဲဒီဝတ္ထုရဲ့ ဇာတ်လမ်းအကျဉ်းချုပ် ပြောပြမယ်။
အင်္ဂလန်ပြည်၊ တောမြို့ကလေးတစ်မြို့မှာ ဆရာဝန်တစ်
ယောက်ရှိတယ်။

“သူ့မှာ အမြဲတမ်းလိုလို မမာနေတဲ့ မယားနဲ့ လူမမည်
သားကလေး တစ်ယောက်ရှိတယ်။

“ဆရာဝန်က အင်မတန်ရိုးတယ်။ သူ့မယားကတော့ မမာကလည်းမမာ၊ နဂိုကတည်းက ဆူဆူပူပူ မိန်းမမျိုးပဲ။ ဒါပေမဲ့ ဆရာဝန်က ခပ်အေးအေးပဲ။ သူတို့အိမ်မှာ ဂျာမန်မကလေးတစ်ယောက် အိမ်ဖော်အဖြစ်နဲ့ရှိတယ်။

“ပထမကမ္ဘာစစ်ကြီးဖြစ်လာတော့ အင်္ဂလန်ပြည်မှာ ရှိတဲ့ ဂျာမန်တွေကို လူတွေက ဝိုင်းပြီး ခဲနဲ့ပေါက်ကြတယ်။ ဆရာဝန်အိမ်ကိုလည်း ဝိုင်းကြတာပေါ့။ ဂျာမန်မကလေးကို ထုတ်ပေးရမယ်လို့ တောင်းကြတယ်။ ဆရာဝန်က ကောင်မလေးကို ဝှက်ထားတယ်။ လူထုစဲတော့မှ နောက်ဖေး ပေါက်က ခိုးထုတ်ပြီး သူ့ကိုယ်တိုင် စက်ဘီးနင်းပြီး ကောင်မလေးကို နောက်က ထိုင်ခိုင်းပြီး ခပ်လှမ်းလှမ်းက ဘူတာရုံကလေးဆီကို သွားကြတယ်။

“လူတွေ ရုံးစုရုံးစု လုပ်နေတုန်းမှာ သားကလေးက သကြားလုံးဘူးကို မမိမကမ်း လှမ်းနှိုက်တာ ပုလင်းကွဲသွားတယ်။ ဒီတော့ စင်ပေါ်မှာ ရှိတဲ့ ပုလင်းတစ်လုံးထဲက ဆေးလုံးတွေကို အနားက ပုလင်းထဲ သွန်ထည့်ပြီး သကြားလုံးတွေကို လွတ်သွားတဲ့ ပုလင်းထဲထည့်ပြီး ဟန်မပျက် ထားလိုက်တယ်။

“မိန်းမကြီးက အချိန်တန်တော့ သူယူနေကျ ပုလင်းထဲက ဆေးလုံးကို ယူပြီး စားလိုက်တာ၊ အဆိပ်ဆေးလုံးကို စားမိပြီး သေသွားပါရော။ ဂျာမန်မကလေးနဲ့ ဘူတာရုံကို ထွက်ပြေးခိုက်မှာဖြစ်လို့ အိမ်မှာ အမှိုက်လှည်းတဲ့ မိန်းမကြီးက ပုလိပ်ကို တိုင်တယ်။ ဆရာဝန်က သူ့မယားကို အဆိပ်ကျွေးသတ်ပြီး ဂျာမန်မကလေးနဲ့ ထွက်ပြေးတယ်လို့ ထွက်ဆိုတယ်”

“အမှုစစ်တဲ့အခါ အစိုးရရှေ့နေက ဆရာဝန်ကို ‘ခင်ဗျား

ဒီသူငယ်မကို ချစ်နေတယ်မဟုတ်လား' လို့ ခပ်ဆတ်ဆတ် မေးလိုက်တော့ ဆရာဝန်က အတော်ကြာ တွေ့တွေ့ကြီး လုပ်နေ ပြီး 'ဟုတ်ပါတယ်' လို့ ရိုးရိုးအေးအေးပဲ ဖြေလိုက်တယ်။

“အဲဒီလို ရိုးရိုးသားသားဖြေတာကို ကြည့်ပေတော့။ သူ့ရင်ထဲမှာ ဒီဂျာမန်မကလေးကို ချစ်နေတဲ့အချစ်စိတ် ကိန်း အောင်းနေတာ သူ မသိခဲ့ဘူး။ ရှေ့နေက မေးလိုက်တော့မှ သတိရလာပြီး ရိုးရိုးသားသား ဝန်ခံလိုက်တယ်။

“ဒါကြောင့်မို့ အချစ်စိတ်ဟာ ရုတ်တရက် မှန်တိုင်း ကျသလို ပေါ်လာတာမဟုတ်ပေမဲ့ ယမ်းပုံကြီးလိုပဲ ညှိပြီး မီးခြစ်ဆံကလေးချလိုက်တာနဲ့ ဟုန်းခနဲထတောက်တာပေါ့”

“ကဲ ဆရာ၊ အချစ်ရဲ့ သဘောတရားကို ဝတ္ထုရဲ့သဘော တရား ပြောပြသလို ပြောပြစမ်းပါဦး” ဟု ပြုံးလျက် သူ့ မျက်နှာကြီးကို မော့လိုက်ရာ သူ့မျက်မှန်မှာ အခန်းပြင်ပမှ ဝင်လာသော ကျနေ၏အရောင်တွင် ဝင်းခနဲဖြစ်ကာ မေးလိုက် သည်။

“အချစ်ရဲ့ သဘောတရားကို ဟောပြောရမယ်ဆိုရင် မောင်ရင် အိမ်ပြန်နောက်ကျလိမ့်မယ်။ အစက ပြောခဲ့တဲ့အတိုင်း ပေါ့။ အချစ်ဆိုတာက ပေးတာ။ အကြိုက် (ဆန္ဒလို့ ခေါ်ချင် ခေါ်) ဆိုတာက ယူတာ။ အချစ်စိတ်ဟာ ဆန္ဒစိတ်နဲ့အစမှာ အတော်ပဲတူတယ်။ နှစ်စိတ်စလုံးပဲ ရုပ်ဝတ္ထုတစ်ခုပေါ်မှာ တည် တာပဲ။

“မိန်းမတစ်ယောက်ကို ချစ်တယ်ဆိုတာရယ်၊ ကြိုက် တယ်ဆိုတာရယ် အခုဝေါဟာရ အသုံးအနှုန်းအတိုင်းဆိုရင် အတူတူပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ကြိုက်တာကို ချစ်တယ်လို့ လွယ်လွယ်နဲ့

ခေါ်လိုက်ကြတယ်။ အဲဒီအကြိုက်ကတော့ ကိုယ့်ဖို့ တွက်တာပဲ။ အစကဆိုခဲ့တဲ့အတိုင်းပေါ့၊ အဓိပ္ပာယ်ရှိတဲ့ အချစ်ဆိုတာပေါ့၊ ဒီအကြိုက်မှာ မာန တွဲပါလာတယ်။ သူ့ကို ငါလိုချင်တယ်။ သူက ငါ့ကို မယူချင်ဘူးဆိုရင် ဘာဖြစ်သေး သလဲ၊ ချင်းစိမ်းနဲ့ မိဿလင်ဆိုတဲ့ဟာ မာနပဲ။

“မာနနဲ့တွဲနေတာ အချစ်စစ် ဘယ်နည်းနဲ့မျှ မဟုတ် နိုင်ဘူး၊ အချစ်နဲ့မာနဟာ ကန္တကဓာတ်တွေပဲ။ အချစ်စစ် မစစ် စမ်းသပ်ချင်ရင် မာနတွဲနေသလားလို့ စစ်ဆေးကြည့်ပေတော့၊ ချစ်တယ်ဆိုရင် သူက ငါ့ကို ပြန်ချစ်ပါ့မလားလို့လည်း မတွေး ဘူး၊ သူ့ကို ငါ ရမှရမှာပါလားလို့လည်း မမျှော်လင့်ဘူး၊ ချစ်သူဟာ အချစ်ခံရသူကို အမြဲတမ်း အမှုထမ်းနေချင်တဲ့ စိတ် ပဲရှိတယ်။ ချစ်သူဟာ အချစ်ခံရသူဆီမှာ နာရီမပြတ် စိတ် ရောက်နေတယ်။ လူချင်းဝေးနေပေမဲ့ ချစ်သူစိတ်ဟာ အချစ်ခံရ သူထံပါးမှာ အမြဲတမ်းခံစားနေတယ်။ အချစ်ခံရသူအဖို့ အကျိုး ဆောင်ပေးရရင် အချစ်ခံရသူက သူ့ကို ကျေးဇူးတင်ဖို့ မလိုဘူး။ သူကသာ အခုလို အကျိုးဆောင်ပေးခွင့်ရတဲ့အတွက် ကျေးဇူး တင်နေတော့တာပဲ”

“ဟာ ဒီလိုဆိုရင် တစ်ဖက်သတ် ဖြစ်နေမှာပေါ့”

“အချစ်ဆိုတာ စင်စစ်တော့ တစ်ဖက်သတ်ပေါ့။ ကိုယ် သူ့ကို ချစ်ရတာမို့ သူက ကိုယ့်ကို ချစ်ဖို့က သူ့သဘော သူ့ တာဝန်ပဲ။ ကိုယ့်စိတ် နဲ့ ကိုယ့်ကိုယ်ပဲဗျာ၊ သူ့ကို ကိုယ်ချစ်သလို ချစ်ပါလို့ အမိန့်ပေးလို့ ဖြစ်ချင်မှဖြစ်မှာ။ တကယ်လို့များ ကိုယ်ချစ်သလို သူကလည်း ချစ်တယ် ဆိုရင်တော့ သိပ်ကောင်း တာပေါ့။ ချစ်တာဟာ ကောင်းတယ်၊ အချစ် တုံ့ပြန်ခံရတာဟာ

သာ၍ ကောင်းတယ်’ လို့ အင်္ဂလိပ်လို ဆိုရိုးတစ်ခု ရှိသားပဲလေ”

“အချစ်ရဲ့ သဘောတရားကို ကျကျနန ပြောပြစမ်းပါဦး”

“အချစ်ရဲ့ သဘောတရားဟာ ကျယ်ဝန်းလှပါတယ်၊ ပညာရှိတွေမှာလည်း ဝိဝါဒ ကွဲနေကြပါတယ်။

“အချစ်ဆိုတာ လူသဏ္ဍာန်မှာ အလွန်ကြီးမားတဲ့ စိတ်ပဲ၊ ငါလည်း အတော်ကလေး ဖတ်ကြည့်တယ်။ စဉ်းစား ကြည့်တယ်။ လေ့လာဆင်ခြင်ကြည့်တယ်။ ပြီးတော့ လုံးဝ လက်ခံသင့်တာ လက်ခံတယ်။ ပြင်ဆင်ချက်နဲ့ လက်ခံသင့်တာလည်း လက်ခံတယ်။ ပယ်သင့်တာလည်း ပယ်တယ်။

“ကဲ..... မောင်ရင် နောက်တစ်ခါ လာခဲ့ဦး။ အချစ် ဋီကာဖွင့်မယ်လေ။ အခုတော့ ပြန်ပေးဦးတော့ နောက်ကျလို့ မသန်းစိန် ရိုက်နေဦးမယ်”

တက်တိုး

အပိုင်း (၁)
အချစ်စိတ်ပညာ

(1) 2014
2014年12月

အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အိမ်ထောင်ရေးအတွက်
အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အိမ်ထောင်ရေးအတွက်
အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အိမ်ထောင်ရေးအတွက်
အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အိမ်ထောင်ရေးအတွက်
အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အိမ်ထောင်ရေးအတွက်
အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အိမ်ထောင်ရေးအတွက်
အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အိမ်ထောင်ရေးအတွက်

ချစ်ပရိယာယ်ကို သိသလိုလိုနဲ့.....

အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အိမ်ထောင်ရေးအတွက်
အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အိမ်ထောင်ရေးအတွက်
အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အိမ်ထောင်ရေးအတွက်
အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အိမ်ထောင်ရေးအတွက်
အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အိမ်ထောင်ရေးအတွက်
အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အိမ်ထောင်ရေးအတွက်
အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အိမ်ထောင်ရေးအတွက်
အိမ်ထောင်ရေးအတွက် အိမ်ထောင်ရေးအတွက်

“တကယ်ချစ်ရင် ဘယ်လောက်ပဲ
အနေဝေးဝေး အမြဲတမ်း သတိ
ရနေတာပဲ၊ ဂက်ဆက်က ဥပမာ
တစ်ခုပေးတယ်၊ ခိုးမှုနဲ့ ထောင်ကျ
နေတဲ့ လူတစ်ယောက်ကိုချစ်တဲ့
မိန်းမရဲ့ စိတ်ဟာ ထောင်ခန်းထဲမှာ
သာ ရှိတယ်တဲ့”

“ချစ်တဲ့စိတ်ဟာ လူရဲ့ အရင်းခံ
စိတ်က ပေါ်ထွက်လာတာပဲ၊
ဒါကြောင့်မို့ ပညာရှိကြီးတွေက
ဆိုတယ်။ လူတိုင်းဟာ ကိုယ်နဲ့
တန်တဲ့ ချစ်သူကိုပဲ ရတယ်တဲ့။
တစ်ယောက်ရဲ့စိတ်ကို သိချင်ရင်
သူ ချစ်တဲ့လူကို ကြည့်လိုက်ပေ
တော့တဲ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင်
လူတိုင်းဟာ ကိုယ့်ပင်ကိုသဘာဝ
နဲ့ အနီးစပ်ဆုံး အတိုက်ဆိုင်ဆုံး
ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှ ရွေးပြီးချစ်သတဲ့”

(၁)

“ဒီနေ့ပဲဆရာ ကျွန်တော့်ညီလေးလိုနေတဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်က ဆရာ ‘မေတ္တာစကားဆိုမယ်’ ဆောင်းပါးကိုဖတ်ပြီး ကျွန်တော့်ကို ဘယ်နှယ် အစ်ကိုတို့စိတ်တွေ အတော်ဖောက်ပြန်နေပါကလားလို့ ဆိုတယ်”

ကိုသန်းဆွေက ကျွန်တော့်အိမ်ကို ရောက်လာပြီးလျှင် ချက်ချင်းပင် အစီရင်ခံလေသည်။

ကျွန်တော်က ပြုံး၍ သက်ပြင်းတစ်ချက် ခပ်ပြင်းပြင်း ချကာ-

“အဲဒါတွေ ခက်တာပေါ့ကွာ။ တစ်နေ့တုန်းကလည်း တစ်ယောက်က ပြောတယ်။ အသက်လေးဆယ်ကျော်ခါမှ အချစ်ဋီကာတွေ ဖွင့်နေတာ သိပ်အချိန်မရှိတော့ဘူးတဲ့။ သူတို့ခမျာများ မသိရှာဘူး။

“အနုပညာသမားများမှာ အသက်ကြီးတာ ငယ်တာနဲ့ မဆိုင်ဘူး။ အနုပညာဆိုတာ အမြဲပဲ နုနေတယ်၊ သစ်နေတယ်ဆိုတာ သိကြဖို့ လိုတယ်။ ပြီးတော့လည်း အချစ်ဆိုတာ အသက်အပိုင်းအခြားမရှိဘူး။”

“ခက်တယ်ကွာ ပုထုဇဉ်တို့ရဲ့ စိတ်ဆိုတာ ဖောက်ပြန်တာချည်းပဲ။ ပုထုဇဉ်ဟာ ပုထုဇဉ်ပေါ့။ ပုထုဇဉ်ဖြစ်တာ ရှက်စရာမဟုတ်ပါဘူး။”

စိတ်ဖောက်ပြန်တတ်တာဟာ အမှန်တရားတစ်ရပ်ပေါ့။ အဲဒီအမှန် တရားကို ငါတို့ စာရေးဆရာတွေက မကြောက်မရွံ့ တင်ပြရပေလိမ့် မယ်။ ဖောက်ပြန်လျက်နဲ့ မဖောက်ပြန်လေဟန် ဣန္ဒြေကြီးနဲ့ နေတဲ့ လူတွေကို ကြည်ညိုချင် ကြည်ညိုနေကြပေါ့။

“စာရေးဆရာအဖို့မှာ လူ့သဘာဝရဲ့ အမှန်တရားကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ တင်ပြဖို့ တာဝန်သာရှိတယ်။ ဟန်ဆောင်တဲ့ သူတော်စင်ကြီးတွေကို ကြည်ညိုပြီး ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းတင်ပြတဲ့ စာရေးဆရာတွေကို ဖောက် ပြန်တယ်၊ အကျင့်ပျက်တယ်လို့ ဆိုကြတယ်”

ကျွန်တော်က ပြောရင်းပြုံး၍ ပခုံးတစ်ချက်တွန့်၊ လက်ဝါး နှစ်ဖက်ကို ဟန်နှင့် လှန်ပြလိုက်သည်တွင် သန်းဆွေသည် အတော် သဘောကျပုံ ရသွားလေသည်။

“အချစ်ဋီကာ ဖွင့်မယ်ဆို၊ ကျွန်တော်တောင် အိမ်က ဟောဒီ စာအုပ်ကလေးဆွဲလာခဲ့သေးတယ်။ ဆရာ ဖတ်ဖူးသလား မေးမလို့”

ကိုသန်းဆွေပြသော စာအုပ်အဟောင်းကလေးမှာ အချစ်နှင့် ပတ်သက်သော အင်္ဂလိပ်ကဗျာ စကားပြေ ကောက်နုတ်ချက်ပေါင်းချုပ် စာအုပ်ဖြစ်သည်။

ထိုစာအုပ်မျိုး မြောက်မြားစွာရှိ၍ အချို့ကို တွေ့ဖူးသော်လည်း ထိုစာအုပ်ကလေးကိုမူ မတွေ့ဖူးသေးချေ။ ပါရှိသော ကောက်နုတ်ချက် များကို များသောအားဖြင့် ဖတ်ဖူးသော်လည်း ကျွန်တော်လိုသော ကောက်နုတ်ချက်များကို မတွေ့ရချေ။

“ငါဖတ်ဖူးတဲ့ ကမ္ဘာ့ပညာရှိကြီးများရဲ့ အချစ်ဋီကာတွေထဲမှာ စပိန်ပညာရှိကြီး အော်အဲဂါးအီးဂက်ဆက်ရဲ့ အချစ်အတွေ့ကြောင်းပြ ကျမ်းမှာပါတဲ့ အချက်အလက်တွေလောက် သဘောတူလက်ခံနိုင်တာ မတွေ့ရသေးဘူး။ အဲဒီကျမ်းမှာ တခြားပညာရှိပုဂ္ဂိုလ်များရဲ့ အာဘော်

တွေကို ညွှန်းပြီး ဝေဖန်ထားတာကိုလည်း တွေ့ရတယ်။ (True Romantic Love) ဆိုတဲ့ 'စိတ်အချစ်စစ်' သဘောတရားတွေကို ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ဖော်ပြထားတယ်'

သန်းဆွေသည် ထိုကျမ်းစာအုပ်ကို စားပွဲပေါ်မှကောက်၍ စာမျက်နှာများကို ခပ်သွက်သွက်လှန်ရင်း ကျွန်တော်မျဉ်းသားထားချက် တို့ကို ခပ်မြန်မြန် ဖတ်ကြည့်နေသည်။

“ပြင်သစ်စာရေးဆရာ ပညာရှိကြီး စတင်းဒယ်လ်ရဲ့ ‘အချစ်’ ကျမ်းကိုလည်း ဖတ်ကြည့်သည်။ ဂျာမန်စာရေးဆရာကြီး အီမစ်လ်လို့ ဒဝီရဲ့ ‘ဘဝနှင့်အချစ်’ ဆိုတဲ့ ကျမ်းကိုလည်း အသေးစိတ် ဖတ်ကြည့် တယ်။ အင်္ဂလိပ် စိတ်ပညာဆရာဝန်ကြီး အီရမ်ဆတ်တီးရဲ့ ‘အချစ်နှင့် အမုန်း မူလအစများ’ ဆိုတဲ့ ကျမ်းကိုလည်း တော်တော်ကလေး ဖတ် လိုက်တယ်။ အိုးဗစ်ဒ်ရဲ့ အချစ်ကျမ်းကတော့ ကာမသျှတ္တရကျမ်းပါ။ အချစ် အဘိဓမ္မာလို့ခေါ်နိုင်တဲ့ ဖီလော်ဆော်ဖီကျမ်းမျိုး မဟုတ်ပါဘူး။ ပြင်သစ် စာရေးဆရာကြီး ဘားလ်ဇက်ရဲ့ အချစ်ကျမ်းဟာလည်း အဲဒီ လိုဟာမျိုးပဲ”

သန်းဆွေသည် စာဖတ်ရင်း ခပ်ဆတ်ဆတ် ခေါင်းညိတ်ပြီး နောက် “ကဲ ဆရာ လေ့လာသုံးသပ်ပြီးတဲ့ အချက်အလက်တွေနဲ့ ကိုယ်တိုင်ဆင်ခြင်သုံးသပ်ပြီးတဲ့ အချက်တွေ စုပေါင်းပြီး ဆရာက အချစ်ဋီကာကလေး ဖွင့်ထုတ်လိုက်ဦးဆရာ” ဟု ခပ်ပြုံးပြုံးဆိုသည်။

“အချစ်ဋီကာလား၊ အချစ်ပကာသနီလား ဘယ်လိုခေါ်စေချင် သလဲဟင်”

“အချစ်မေတ္တာ အတ္တကထာနိကာယ်လို့ ခေါ်ရင်ကော ဆရာ”

“ဟာ... တော်စမ်းပါ၊ အချောင် ဓမ္မန္တရာယ်ဖြစ်နေပါဦးမယ်။ အချစ်၏ သဘောတရားလို့ပဲ မင်း အစကခေါ်သလို ခေါ်ကြစို့ကွာ”

“ဆရာဟာ ကွန်မြူနစ်သာ မဟုတ်တယ်၊ တယ်ပြီး သဘော တရားဆိုတဲ့စကားကို ကြိုက်သကိုး”

“သဘောတရားဆိုတာ သဘာဝတရားပဲ မဟုတ်လား။ နဂို အခြေအနေကို ဆိုလိုတာပေါ့။ ဘယ်အကြောင်းကိုပဲဖြစ်ဖြစ် နဂို အခြေ အနေကို စိစစ်ကြည့်မှ သင့်တော်မယ်။ အသွင်အပြင်တွေ ထွေထွေ ပြားပြားကို တွေ့နေရတော့ နဂိုရုပ် ပျောက်နေတော့တာပေါ့။ လူတွေ ဟာ ချစ်ပရိယာယ်ကို သိသလိုလိုနဲ့.....”

“ဟာ ဆရာကလည်း မေ့ကွက်ရှာသီချင်း ဆက်ဆိုတော့မလို့ လား”

“ဆိုရတော့ မလိုလိုပေါ့ကွာ၊ အချစ်ရဲ့ သဘောတရားကိုမှ မသိ ဘဲနဲ့ အချစ်ရဲ့ ထွေထွေပြားပြား အသွင်အပြင်တွေ ချစ်ပရိယာယ်ကို ဘယ်သိမှာလဲကွာ”

“ကဲ ဆရာ၊ ဆရာပြောတဲ့ စပိန်ယထာဘူတ ပညာရှိကြီး ဂက်ဆက်ရဲ့ အာဘော်ကို ပြောပြပါဦးဆရာ။ ကျွန်တော်တော့ ဆရာ မျဉ်းသားထားတာတွေကို လျှောက်ဖတ်ကြည့်တော့ သိပ်ပြီး ရေရေလည် လည် မရှိသေးဘူး”

“ပြောခဲ့သားပဲ မဟုတ်လား၊ ငါ လေ့လာရတဲ့ ကျမ်းတွေထဲမှာ ဂက်ဆက်ရဲ့ကျမ်းက အချက်တွေကို လက်ခံတယ်။ အချစ်အကြောင်းကို ငါ ဟိုနေ့ကစပြီး ပြောခဲ့တယ်မဟုတ်လား။ အချစ်နဲ့ အကြိုက်ဟာ အင်မတန်ကွာခြားတဲ့အကြောင်းလေ”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ”

“ဂက်ဆက်ဟာ အချစ်ရဲ့ ပုံပန်းသဏ္ဍာန်ကို စပြီးဖော်ပြတယ်။ သူက အချစ်ဆိုတဲ့ သဘောတရားဟာ ချစ်ရေးကြိုက်ရေးဆိုတဲ့ အချစ် ကိစ္စနဲ့ တခြားစီတဲ့။

“အချစ်အတွက် ချစ်ရေးကြိုက်ရေး ရှိရပေမဲ့ ချစ်ရေးကြိုက်ရေး ကြောင့်တော့ အချစ် မပေါ်ပေါက်ဘူးတဲ့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ချစ်ရေး ကြိုက်ရေးဆိုတဲ့ကိစ္စဟာ အရင်ကဆိုခဲ့သလို ဆန္ဒဆိုတဲ့ လိုချင်တဲ့ဟာ အကြိုက်ဆိုတဲ့ဟာမျိုး ပေါ်ပေါက်နိုင်တယ်။ တကယ့်အချစ်စစ်တော့ ပေါ်ပေါက်နိုင်ချင်မှ ပေါ်ပေါက်နိုင်မယ်တဲ့”

“နေစမ်းပါဦးဆရာ။ ချစ်ရေးကြိုက်ရေးဆိုတဲ့ကိစ္စဟာ အကြိုက်အတွက်လည်း ဖြစ်နိုင်တယ်။ အချစ်အတွက်လည်း ဖြစ်နိုင်တယ်ဆိုပါတော့။ ချစ်ရေးကြိုက်ရေးကိစ္စကြောင့်တော့ အချစ်မပေါ်ပေါက်နိုင်ဘူး၊ ဟုတ်လား”

“အေးလေ၊ ချစ်တယ် ကြိုက်တယ်ဆိုတာဟာ သမီးရည်းစားကိစ္စဆိုတော့ တကယ်အချစ်စစ်ကြောင့်ရယ်လို့ ဘယ်ဆိုနိုင်မလဲလေ”

“ဟုတ်ပြီ။ ကဲ..... ဆိုစမ်းပါဦး”

“ဆိုခဲ့သလိုပေါ့၊ အချစ်နဲ့ အကြိုက်ဟာ အစမှာတော့ အသွင်ချင်းတူလို့ မှားနိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အကြိုက်ကတော့ ရဖို့၊ ယူဖို့ပဲ၊ အချစ်ကတော့ ပေးဖို့ပဲ။ အကြိုက်ဆိုတာ ကြိုက်တဲ့ဟာ (ကြိုက်တဲ့လူ) ကို ကိုယ့်ဆီဆွဲယူတယ်။ အချစ်ဆိုတာကတော့ ချစ်တဲ့ဟာ (ချစ်တဲ့လူ) ဆီကို ကိုယ်က လူကိုယ်တိုင်ဖြစ်ဖြစ်၊ လူကိုယ်တိုင် မစွမ်းသာရင် စိတ်နဲ့တော့ဖြစ်ဖြစ် သွားတယ်။ ပြုစုတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့၊ ဒါကိုတော့ ဆရာ အရင်က ပြောပြပြီးလို့ သိပါပြီ”

“အေး အကြိုက်ဆိုတာ ကိုယ်ကြိုက်တာရရင် ကျေနပ်သွားရော၊ ကိစ္စပြီးသွားရောပေါ့ကွာ။ အချစ်ဆိုတာကတော့ ပေးလို့ကို အားမရနိုင်ဘူး။ အဆုံးတိုင် မရောက်နိုင်တော့ဘူး။ ဒါကြောင့်မို့ မေတ္တာကို ရေအလျဉ်နဲ့ နှိုင်းတာ။ အမြဲတမ်း စီးဆင်းဖြည့်တင်းပေးနေတာပဲ။ အချစ်စစ်ဟာ ဘယ်သောအခါမျှ မပျက်ပြယ်ဘူး။ မဖောက်

ပြန်ဘူး။ ပျက်ပြယ်တယ်၊ ဖောက်ပြန်ပြောင်းလဲတယ်ဆိုရင်တော့ အရေ
ခြုံအချစ်ပဲလို့သာ မှတ်လိုက်ပေတော့”

“အချစ်စစ်ဟာ ထာဝစဉ်ပစ္စည်းလို့ ဆိုပါတော့။ ဘယ်လို
ဖျက်ဖျက် မပျက်ဘဲ တစ်သက်လုံး တည်မြဲနေတယ်ပေါ့နော်”

“ဟုတ်တယ်ကွ။ အချစ်စစ်ဆိုတာ နှလုံးသွေးမရပ်မချင်း ရှိနေ
တာပဲ။ အချစ်စိတ်ဟာ နှလုံးသားမှာသာ ပေါ်ပေါက်ထွန်းကားလာတာ။
ဒီတော့ နှလုံးသားရှိနေသမျှ အချစ်လည်း တည်နေမှာပဲ။ နှလုံးသား
မရှိရင်လည်း အသက်မရှိတော့ဘူးပေါ့။ အဲဒီအချစ်စိတ်ဟာ ချစ်တဲ့သူ
ကို မြင်ကြား တွေ့နေတာနဲ့အမျှ စိမ်းလန်းစိုပြည်နေတယ်။ တကယ်လို့
များ ချစ်သူနဲ့ ဝေးနေ၊ ကွဲနေရင် အချစ်စိတ်ဟာ သွေ့ခြောက်ပြီး နောက်
ဆုံးမှာ သေမသွားဘူးလားလို့ မေးစရာရှိတယ်။ သွေ့ခြောက်သွားနိုင်စရာ
အကြောင်းရှိပေမဲ့ ဘယ်တော့မျှ မသေဘူး။ လူမသေဘဲ သေသွားတဲ့
အချစ်စိတ်ဟာ အချစ်စစ်မဟုတ်ဘူး။ စွဲလမ်းတဲ့ သံယောဇဉ်သာဖြစ်
တယ်။ တွေ့တုန်းကြုံတုန်း နီးစပ်တုန်းမှာ ချစ်လှချည်ဆိုရုံနဲ့ အချစ်စစ်
ရှိတဲ့အကြောင်း မသိသေးဘူး။ ဝေးနေ၊ ကွဲနေတဲ့အခါမှာ အကြောင်း
အားလျော်စွာ သွေ့ခြောက်သွားဦးတော့ ပျက်ပြယ်မသွားရဘူး။
လူချင်းအနေဝေးပေမဲ့ စိတ်ချင်းကတော့ အမြဲတမ်း နီးကပ်နေရမယ်။
တကယ်ချစ်ရင် ဘယ်လောက်ပဲ အနေဝေးဝေး အမြဲတမ်း သတိရနေတာ
ပဲ။ ဂက်ဆက်က ဥပမာတစ်ခုပေးတယ်။ ခိုးမှုနဲ့ထောင်ကျနေတဲ့ လူ
တစ်ယောက်ကို ချစ်တဲ့မိန်းမရဲ့စိတ်ဟာ ထောင်ခန်းထဲမှာသာ ရှိတယ်
တဲ့”

“အချစ်ဆိုတဲ့တရားရဲ့ သဘာဝထဲမှာ သံယောဇဉ် အတော်
များများပါတယ် ဆိုရမှာပေါ့နော် ဆရာ”

“သံယောဇဉ် အကြီးအကျယ် ပါတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သံယောဇဉ်

ချည်းတော့ မဟုတ်ဘူး။ သံယောဇဉ်နဲ့ စေတနာ ဆတူပါတယ်လို့ ယူဆရပေမယ်။

“အချစ်စစ်သာဆိုရင် အချစ်ခံရသူ သေသွားပေမဲ့ မပျက်ပြယ် ဘူး။ ချစ်တဲ့သူ မသေမချင်း နှလုံးသားထဲမှာ တငွေ့ငွေ့ တဆွေးဆွေးနဲ့ ကျန်နေသေးတာပဲ။ တစ်ခါက အင်္ဂလိပ်ဝတ္ထုတိုလေးတစ်ပုဒ် ဖတ်ဖူး တယ်။ လူနာမည်တွေ ဝတ္ထုနာမည်တောင် မေ့သွားပါပြီ။ ဒါက အရေး မကြီးပါဘူး။

“အဲဒီဝတ္ထု ဇာတ်လမ်းကလေးကတော့ တောရွာက မိန်းကလေး တစ်ယောက်ဟာ ရွာသားကလေးတစ်ယောက်နဲ့ ချစ်ကြတယ်။ တောင်ပူစာကလေးတစ်ခုပေါ်မှာ ညနေတိုင်း တွေ့ကြတယ်။ မကြာ ခင်ပဲ ကောင်ကလေးက စစ်ထဲ လိုက်သွားရတယ်။ ပြန်မလာတော့ဘူး။ တိုက်ပွဲမှာ ကျရှာတယ်။

“ကောင်မလေးဟာ ညနေတိုင်း သူတို့နှစ်ယောက် တွေ့နေကျ တောင်ပူစာကလေးပေါ် သွားသွားပြီး နေဝင်တာကို ငေးကြည့်နေတယ်။ နောက်နှစ် အတော်များများကြာတော့ ရွာက ထမင်းဆိုင်ရှင်နဲ့ လူကြီး များက ပေးစားလို့ ယူလိုက်ရတယ်။ ဒါနဲ့ အသက်အတော်ကြီးသွားရော။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး ဖြစ်ပြန်တယ်။ အဲဒီရွာကလေးထဲကို စစ်သား သုံးယောက် ခရီးသွားရင်း ဝင်ပြီး ခဏနားကြတယ်။

“စစ်သားတစ်ယောက်က စာဖတ်ဝါသနာပါတယ်။ ဒါနဲ့ နေ့လယ်စာစားပြီး ထမင်းဆိုင်အခန်းကလေးတစ်ခန်းထဲဝင်ပြီး ထရုံ မှာစီထားတဲ့ စာအုပ်အဟောင်း သုံးလေးငါးအုပ်ကို ယူပြီးဖတ်တယ်။ အဲဒီစာအုပ်တွေဟာ အဲဒီမိန်းမကြီးရဲ့ ငယ်ရည်းစားရဲ့ စာအုပ်တွေပဲ။ နာမည်ထိုးထားတယ်။ စစ်သားက လျှောက်လှန်ဖတ်ပြီး ခရီးဆက်ရ တော့ အချိန်ကြာတော့ အဲဒီမိန်းမကို ‘သွားပါဦးမယ် မစွပ်စမစ်သ်’ လို့

နှုတ်ဆက်လိုက်တယ်။

“အဲဒီမိန်းမက သူ့ကို မစွပ်စမစ်သလို ခေါ်သံကို ကြားလိုက်ရတော့ မျက်နှာပွင့်လန်း ကြည်လင်သွားတယ်။ စမစ်သံဟာ သူ့ငယ်ရည်းစားရဲ့နာမည်ပဲ။ သူဟာ ငယ်ရည်းစားနဲ့ မပေါင်းလိုက်ဘူး။ သူ့ကို မစွပ် စမစ်သလို ဘယ်သူကမျှလည်း မခေါ်ဘူး။ ခေါ်ဖို့ အကြောင်းလည်း မပေါ်ဘူး။ အခုလို အကြောင်းမသိတဲ့ စစ်သားကလေးက အဲဒီသွားလေသူ ငယ်ရည်းစားရဲ့ ဇနီးအဖြစ် ခေါ်လိုက်သံကို ကြားရတော့ တစ်ခဏချင်းပဲ စိတ်ရွှင်လန်းသွားတယ်။

“ကဲ အဲဒါသာကြည့်ပေတော့။ နှစ်တွေလတွေ ပြောင်းကုန်ပေမဲ့ သူ့ရဲ့စိတ်ဟာ သွားလေသူ ရည်းစားသည်ရဲ့ထံပါးမှာပဲ ရှိနေသေးတယ်။ သူသေတဲ့အထိ ဒီလိုပဲ သွားမှာပဲ။ ဒါကြောင့်ပေါ့ တကယ့်အချစ်ဟာ ဝေးလို့တော့ အေးမသွားဘူး။ ဝေးရင် ဆွေးသထက် ဆွေးရုံသာရှိမယ်”

“အချစ်စိတ်ဟာ သတ်လို့မသေတဲ့ သဘောရှိတယ်ဆိုတာ သိပါပြီ။ တစ်ယောက်သောသူက တစ်ယောက်သောသူကို ဘယ်သို့သော အကြောင်းကြောင့် ချစ်ပါသနည်း ဆိုတဲ့ အမေးကလေးကို ဖြေစမ်းပါဦးဆရာရယ်”

“အဲဒီမေးခွန်းဟာ အလွန်စိတ်ဝင်စားဖို့ကောင်းတယ်။ ဥပမာဆိုပါစို့။ မိန်းကလေးနှစ်ယောက်ရှိတယ်။ တစ်ယောက်က လူတိုင်းက ဝန်ခံရတဲ့ လှသူဇာ။ နောက်တစ်ယောက်က အရုပ်ဆိုးမလေးတဲ့။ ကဲ ဒီနှစ်ယောက်ကို ရွေးချစ်ရမယ်ဆိုရင် လှသူဇာကိုသာ ချစ်ကြမှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ လှသူဇာကိုကျော်ပြီး အရုပ်ဆိုးမလေးကိုမှ ချစ်ကိုချစ်တတ်တဲ့သူ ရှိတယ်။ အဲဒီလူကို အရူးလို့ဆိုမလား။

“သူကြိုက်တာကို ဘယ်တတ်နိုင်မလဲ။

“ချစ်တယ်ဆိုတာ အချစ်ခံရသူမှာ အလှဓာတ်တစ်ခုခုကို မြင်လို့ ချစ်တာပဲ။ အလှဓာတ်ဆိုတာ ရုပ်ရည်ချောမောတာကို ဆိုလိုတာမဟုတ်ဘူး။ သူ့သူငါငါ လှတယ်ဆိုနေတဲ့ အလှမယ်တွေကို ချစ်တာဟာ အရူး ဖြစ်ရင်လည်း ဖြစ်ရမယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင် ကုန်စုံဆိုင်စာရေးဖြစ်ရင်လည်း ဖြစ်ရမယ်လို့ စပိန်ပညာရှိ ဆရာကြီးဂက်ဆက်က ပယ်ပယ်နယ်နယ် ဆိုထားတယ်။

“အပေါ်ယံအလှမျိုးဟာ ဆွဲငင်တတ်တဲ့သဘောနဲ့ သတ္တိရှိပေမဲ့ အချစ်စိတ်ပေါက်ဖွားစေတတ်တဲ့ အလှဓာတ်နဲ့ တခြားစီပဲလို့ အဲဒီပညာ ရှိကြီးက ဆိုတယ်။ အခုနဆိုတဲ့ အရုပ်ဆိုးမလေးကို ချစ်တဲ့လူဟာ နွားလည်းမဟုတ်၊ အရူးလည်းမဟုတ်ဘူး၊ တကယ်တော့ အပေါ်ယံအလှ ဂုဏ်မက်ပြီး ချစ်တယ်ဆိုတဲ့အကောင်သာ ရူးတာလို့ ဆရာကြီးက ဆိုလိုသဗျ”

“ဒီလူက လှတာကိုမချစ်ဘဲ အရုပ်ဆိုးတာကို ဘာလို့ချစ်ရသလဲ”

“လှတယ်၊ အရုပ်ဆိုးတယ် ဆိုတာတွေက မျက်စိက ဆုံးဖြတ်တာ ကိုးကွ။ ချစ်ခြင်းအစ မျက်စိကလို့ ဆိုရိုးရှိတယ်မဟုတ်လား။ ဒီလို ဆိုပြန်တော့ အရုပ်ဆိုးကို ဘာကြောင့် မျက်စိကျရသလဲလို့ မေးမယ်။ မျက်စိနဲ့ ကြည့်တာတော့ မှန်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အလှဓာတ်ကို မျက်စိက ဆုံးဖြတ်တာတော့ မဟုတ်ဘူး။ မျက်စိကမြင်တာကို နှလုံးသားက ဆုံးဖြတ်တာကွ။ အရုပ်ဆိုးတယ်လို့ ဆိုနေကြတဲ့ ကောင်မလေးရဲ့ အလှဓာတ်ကို ချစ်တဲ့လူရဲ့ နှလုံးသားက မြင်တယ်။ အတော်အပြောရ ကျပ်တဲ့ စကားပါကွာ။ လူတစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် ဘယ်တော့မှ မတူဘူး။ အဲဒီလို ကွာခြားနေတာ ဘာကြောင့်လဲ။ နှလုံးသားကြောင့် ပေါ့။ နှလုံးသားမှာ စိတ်ပေါ်ပေါက်လာတယ်။ အဲဒီစိတ်ကြောင့် လူတွေ ဟာ တစ်ယောက်နဲ့တစ်ယောက် မတူကြတာပေါ့။ စိတ်ချင်းမတူတော့

ဆန္ဒချင်းလည်း မတူဘူး။ နှစ်သက်မှုချင်းလည်း မတူဘူး။ ကဲကွာကရင်က ငါးပိကြိုက်တယ်။ ရှမ်းက ပဲပုပ်ကြိုက်တယ်။ အင်္ဂလိပ်က (ချိစ်) ဒိန်ခဲကြိုက်တယ်။ အကြိုက်ချင်းမတူတာ စိတ်ချင်း မတူလို့ပေါ့။

“လောကကြီးမှာ စိတ်တူသဘောတူဆိုတာ တကယ်တော့ ရှိတာ မဟုတ်ဘူး။ စိတ်ချင်းတူသလိုလိုရှိတာ၊ နီးစပ်တာ၊ တစ်ယောက်စိတ်ကို တစ်ယောက်ရဲ့စိတ်က လိုက်လျောနိုင်တဲ့ အခြေအနေရှိတာပဲ ရှိတယ်။

“ချစ်တဲ့စိတ်ဟာ လူရဲ့ အရင်းခံစိတ်က ပေါ်ထွက်လာတာပဲ။ ဒါကြောင့်မို့ ပညာရှိကြီးတွေက ဆိုတယ်။ လူတိုင်းဟာ ကိုယ်နဲ့တန်တဲ့ ချစ်သူကိုပဲ ရတယ်တဲ့။ တစ်ယောက်ရဲ့စိတ်ကို သိချင်ရင် သူချစ်တဲ့လူကို ကြည့်လိုက်ပေတော့။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုရင် လူတိုင်းဟာ ကိုယ့်ပင်ကို သဘာဝနဲ့ အနီးစပ်ဆုံး အတိုက်ဆိုင်ဆုံး ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမှ ရွေးပြီးချစ်သတဲ့။ အချစ်စစ် အချစ်မှန်ဟာ အပေါ်ယံကြောဖြစ်တဲ့ ရုပ်ရည်ချောမောမှုတို့၊ ဂုဏ်ဒြပ်ရှိမှုတို့၊ သွက်လက်ချက်ချာမှုတို့ ဘာတို့ကို ကြည့်တာမဟုတ်ဘူး။ နှလုံးသားချင်း ရောင်ပြန်ဟပ်တာပဲတဲ့။ ဒါကြောင့်မို့ လူ့လောကမှာ (True Romantic Love) လို့ခေါ်တဲ့ ‘စိတ်ဓာတ်အချစ်စစ်’ဟာ ရှားသတဲ့။ သာမန်လူတို့မှာ မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့။ စိတ်ကူးဉာဏ်ရင့်သန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အနုပညာသမားများမှာသာ ပေါ်ပေါက်နိုင်သတဲ့။

“ရူပါရုံကိုမှီပြီး ပေါက်ဖွားတဲ့ ‘ကိုယ်ကာယအချစ်’(Physical Love)သာ ပေါ်ပြီး စိတ်ဓာတ်ကို မှီပြီး ပေါက်ဖွားတဲ့အချစ် (Spiritual Love) ဟာ ရှားသတဲ့။ အဲဒီအချစ်မျိုးမှာ ကိုယ်ကာယတွေ့ထိမှု ဖောဋ္ဌဗ္ဗာရုံ မရှိဘူးတော့ မဟုတ်ဘူး။ ရှိတော့ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ပဓာနမဟုတ်ဘူးတဲ့။

“ဥပမာ ပြဇာတ်ဆရာကြီး ဘာနပ်ရှောဟာ ကချေသည်မ

အဲလင်တယ်ရီကို ချစ်တယ်။ ယူဖို့ ချစ်တာမဟုတ်ဘူး။ အဲလင်တယ်ရီကို စိတ်နဲ့ချစ်ပြီး ချစ်သဝဏ်လွှာတွေ ရေးတယ်။ အဲဒီစာတွေဟာဆိုရင် ကမ္ဘာ့စာပေမှာ အကျုံးဝင်နေတာပေါ့။ မင်းလည်း အသိသားပဲ သန်းဆွေရာ”

“ဟုတ်ပါတယ် ဆရာ၊ ဂျာမန်စာရေးဆရာကြီး ဂီထားတို့၊ အီတာလျံ စာရေးဆရာကြီး ဒန်တေးတို့မှာလည်း ဒီလိုအချစ်မျိုးတွေ ဖြစ်တယ်။ သူတို့တစ်တွေကို လူအများက အရူးလို့ ဆိုကြမှာပေါ့”

“ဟုတ်တာပေါ့ကွ၊ လူအများကတော့ ချစ်သလား၊ ချစ်ရင် ရအောင်ယူမယ်ဆိုတဲ့ ကာယအချစ်လောက်သာ နားလည်တာကိုး၊ အချစ်ရဲ့ အနုပညာသဘောတရားကို နားမှမလည်ကြဘဲ’

‘အစစ်ပေါ့ ဆရာ၊ အချစ်ဆိုတဲ့စကားကို အမျိုးမျိုး အဓိပ္ပာယ်နဲ့ သုံးနေကြတယ်။ အယုတ်ဆုံး မုဒိမ်းသမားကလည်း ချစ်လို့ပါကွာလို့ ဆိုတယ်။ အမြတ်ဆုံး အနုပညာရှင်ကလည်း အချစ်ကို မူတည်ပြီး အနုပညာရှင်ပစ္စည်းဖြစ်တဲ့ စာပေ၊ ပန်းချီ၊ ပန်းပု စတဲ့ဟာ တစ်ခုခုကို တီထွင်ပြုစုတယ်’

‘ဒါကြောင့် ငါပြောတာပေါ့။ “ချစ်ပရိယာယ်ကို သိသလိုလိုနဲ့” ပေါ့ကွာ’

“လူ့ဇာတိမှာ (True Romantic Love) လို့ခေါ်တဲ့ ‘စိတ်ဓာတ် အချစ်စစ်’ ဟာ ရှားသတဲ့။ သာမန်လူတို့မှာ မဖြစ်နိုင်ဘူးတဲ့၊ စိတ်ကူးဉာဏ်ရင့်သန်တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်များ၊ အနုပညာသမားများမှာသာ ပေါ်ပေါက်နိုင်သတဲ့”

mgyc.com

mgyc.com

“စိတ်ပညာဘက်တွင် ကမ္ဘာကျော်
သော ဂျာမန်ဆရာကြီး ဇီဝမင်း
ဖရွိုက်က လူတို့၏ အပြုအမူ
မှန်သမျှသည် ဖိုမ ကာမဂုဏ်စိတ်မှ
ပေါ်ထွက်လာသည်ဟုဆို၏။ အထူး
သဖြင့် အချစ်စိတ်နှင့် ဖိုမကာမ
ဂုဏ်စိတ်တို့သည် အတူတူဖြစ်
သည်ဟု ဆိုလေသည်”

“အချို့သော စိတ်ပညာဆရာများ
က အချစ်စိတ်မပါသော ကာမ
ဂုဏ်ရှိသည်မှန်သော်လည်း ကာမ
ဂုဏ်စိတ်မပါသော အချစ်စိတ်
မရှိနိုင်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ ယင်း
သို့ ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ တရားခံကို
မစစ်ဆေးခင်က အပြစ်ရှိသည်ဟု
စီရင်ချက် ချမှတ်ခြင်းနှင့် တူလှ
သည်”

(၂)

“အချစ်စစ်နဲ့ ချစ်တယ်ဆိုပြီးတော့ ချစ်သူက အချစ်ခံရသူကို ယူဖို့ မျှော်လင့်ကြိုးစားတယ်ဆိုရင် ဆရာပြောတဲ့ ဆန္ဒဖြစ်မသွားဘူး လား” ဟု တပည့်တစ်ယောက်က မေးလာသည်။

အချစ်၊ အကြိုက်၊ ဆန္ဒ၊ စေတနာ စသည့် ဝေါဟာရများမှာ အဓိပ္ပာယ်ကျယ်ပြန့်သည်က ကျယ်ပြန့်၊ လေးနက်သည်က လေးနက် ကြသောကြောင့် အသုံးပြုရာမှာ လန့်စရာကောင်းသည်။ အထူးသဖြင့် မြန်မာဝေါဟာရများကို သုံးရာ၌ အခက်အခဲကြီးစွာ ကြုံတွေ့ရသည်။ မြန်မာဘာသာ၌ ‘စိတ်’ ဟု ဆိုလိုက်လျှင် အဓိပ္ပာယ်အမျိုးမျိုး ထွက် သည်။ အင်္ဂလိပ်ဘာသာ၌ စိတ်ဟူသော ဝေါဟာရကဏ္ဍ၌ အဓိပ္ပာယ် တစ်မျိုးတွင် ဝေါဟာရတစ်လုံးရှိသည်။ ထို့ကြောင့် အဓိပ္ပာယ်ချင်း ရောယှက်ခြင်း မရှိဘဲ သီးသန့်သုံးစွဲနိုင်သည်။ မြန်မာ၌ ဘာမဆို ‘စိတ် - စိတ်’ ချည်း ဖြစ်နေချေသည်။

ထိုနည်းတူစွာပင် အချစ်၊ အကြိုက်၊ ဆန္ဒ၊ စေတနာ စသည့်စိတ် နှင့် သက်ဆိုင်သော ဝေါဟာရများမှာလည်း အဓိပ္ပာယ်များ သီးသန့် ထင်ရှားခြင်း မရှိပေ။ ဥပမာ- အချစ်ကို အင်္ဂလိပ်လို Love ဟူသော

ဝေါဟာရဖြင့် ရေးသုံးပါမူ အဓိပ္ပာယ်ထင်ရှားသည်။ အကြိုက်နှင့် ဆန္ဒကို Desire စေတနာကို Volition စသည်ဖြင့် ခွဲခြား၍ သုံးစွဲနိုင်ပါ သည်။

ထို့ကြောင့် စိတ်နှင့် သက်ဆိုင်သည့် နက်နဲကျယ်ပြန့်လျက် ထင်မြင်ချက် ကွဲလွဲများပြားနေသော အချစ်ပြဿနာအထွေထွေတွင် နားလည်အောင် ရှင်းပြနိုင်ဖို့ လွန်စွာမှပင် ခက်ခဲလှချေသည်။

မေးလာသော တပည့်၏ စောဒကကို တတ်အားသမျှ ရှင်းအောင် ဖြေကြားပါမည်။

အချစ်စစ်နှင့် ချစ်သူက အချစ်ခံရသူကို လိုချင်သည်။

အကြိုက်တွေ့၍ မိမိလိုရာ ဆန္ဒရှိသဖြင့် ချစ်သည်ဟုဆိုသော သူကလည်း အကြိုက်ခံရ (သူ့အထင်အားဖြင့် အချစ်ခံရ) သူကို လိုချင် သည်။

လိုချင်တာချင်း တူနေသဖြင့် 'ဆန္ဒ' ချည်း ဖြစ်မသွားပေဘူးလား။

ဆန္ဒချည်းဟု မဆိုသာပေ။ ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်အဖို့ ဆန္ဒဖြစ်သည် မှန်၏။ သူက အချစ်ခံရသူကို လိုချင်သည်မှာ သူကောင်းဖို့၊ သူ့အမြတ် ရဖို့၊ သူ့အကြိုက်ကျဖို့၊ သူ့ဆန္ဒဖြစ်ဖို့ ဖြစ်သည်။

ပထမပုဂ္ဂိုလ်က အချစ်ခံရသူကို လိုချင်ခြင်းမှာ ထိုသို့မဟုတ်ပေ။ အချစ်ခံရသူအား သူက သူ၏ ချစ်ခင်ယုယ ပြုစုပိုက်ထွေးမှုကို မပေး နိုင်သည်ထက် ပေးနိုင်သောအခြေသို့ ရောက်ရှိအောင် လိုချင်ခြင်းဖြစ် သည်။

သူလိုချင်ခြင်းမှာ စေတနာကြောင့် ဖြစ်သည်။

သူတို့နှစ်ယောက်မှာ လိုချင်တာချင်း သာမန်အားဖြင့် တူသော် လည်း စိတ်ထားချင်း ကွာခြားပေသည်။

ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်က အသုံးပြုချင်၊ အမြတ်ထုတ်ချင်၊ အဆီစုပ်ချင်၍

ချစ်တဲ့သူကို လိုချင်သည်။

ပထမပုဂ္ဂိုလ်ကမူ ပြုစုချင်၊ မြတ်နိုးခွင့်၊ မိမိ၏စွမ်းအားနှင့် ပစ္စည်းအရပ်ရပ်ကို ပေးချင်၍ ချစ်တဲ့သူကို လိုချင်သည်။

ဒုတိယပုဂ္ဂိုလ်က ပိုင်ချင်၍ လိုချင်သည်။

ပထမပုဂ္ဂိုလ်က ချစ်တဲ့သူ၏ အပိုင်ခံချင်၍ လိုချင်သည်။

ယင်းသို့ ရှင်းလင်းပြလိုက်လျှင် သဘောပေါက်ပေလိမ့်မည်ဟု မျှော်လင့်မိကြောင်း တပည့်အား ပြန်ကြားလိုပါသည်။

“နေစမ်းပါဦး ကိုယ့်လူ ခင်ဗျားပြောပြောနေတဲ့ အချစ်ဆိုတဲ့ စကားဟာ ဖိုမ ကာမဂုဏ်ကိစ္စနဲ့ ဘယ်လိုခြားလို့လဲဗျ၊ ကျုပ်တော့ အတူတူပဲထင်တယ်”

ကျွန်တော့်သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က အပျော်တမ်း ထမင်း စားပွဲတွင် မေးလိုက်လေသည်။

သူ့အမေးမျိုးကို အခြားနေရာများတွင်လည်း မကြာခဏ ကြားခဲ့ရပါသည်။ အချစ်နှင့်အကြိုက် အတူတူပင်ဖြစ်သည်ဟု ထင်ကြသည်။ နှစ်မျိုးစလုံးတွင် ဖိုမ ကာမဂုဏ်ကိစ္စကိုသာ အရင်းခံသည်ဟု ယူဆကြသည်။ နောက်ဆုံး၌ အချစ်နှင့်အကြိုက် ပေါင်းစပ်၍ ချစ်ကြိုက်ခြင်း၊ ချစ်ကြိုက်ကြသည် စသည်ဖြင့် ဆိုနေကြသည်။ သာမန် ပုဂ္ဂိုလ်များအဖို့ ခွဲခြား၍ မရနိုင်တော့ပေ။

သိပ္ပံပညာထွန်းကားသောခေတ် ဖြစ်သည့်အလျောက် အရာဝတ္ထုတို့ကိုသာ သိပ္ပံပညာနည်းဖြင့်စိစစ်၍ ပိုင်းခြားဝေဖန်သည် မဟုတ်တော့ဘဲ စိတ်ကိုပင် သိပ္ပံပညာနည်းဖြင့် စိစစ်ဝေဖန်လာကြပေပြီ။

စိတ်ပညာဘက်တွင် ကမ္ဘာကျော်သော ဂျာမန်ဆရာကြီး ဇီဂမန်း ဖရိုက်က လူတို့၏အပြုအမူမှန်သမျှသည် ဖိုမ ကာမဂုဏ်စိတ်မှ ပေါ်ထွက်လာသည်ဟု ဆို၏။ အထူးသဖြင့် အချစ်စိတ်နှင့် ဖိုမ ကာမဂုဏ်

စိတ်တို့သည် အတူတူဖြစ်သည်ဟု ဆိုလေသည်။

ဖရိုက်၏ဝါဒကို အများအားဖြင့် လက်ခံခဲ့သော်လည်း အချစ် ဆိုသောစိတ်နှင့် ပတ်သက်သည့်ကိစ္စတွင် သဘောမတူနိုင်ဘဲ ‘ဖရိုက် အမှားကြီး မှားပြီဟုဆိုသော ဂျာမန်ဆရာကြီး သီယိုဒိုရိုက်ခ်က အချစ် နှင့် ဖိုမ ကာမဂုဏ်စိတ် (Love and Sex) တို့သည် မတူ၊ အရင်းခံ အခြေအမြစ်ခံသာ ကွဲပြားသည်မဟုတ်၊ သဘောတရားအားဖြင့်လည်း ခြားနားသည်ဟု ဆိုလေသည်။

“ခင်ဗျားကြားဖူး၊ မှတ်ဖူးတဲ့အတိုင်း မဟုတ်ဘူးဗျ။ အချစ်စိတ်နဲ့ ကာမဂုဏ်စိတ်ဟာ တခြားစီပါ။ ဟုတ်ပါတယ်၊ အများအယူအတိုင်း ဆိုလျှင် ခင်ဗျားပြောသလိုပဲ။ ဒါပေမဲ့ သိပ္ပံဆရာကြီးတွေက စိတ်ပညာ နည်းနဲ့ သုတေသနလုပ်ပြီး ပြောပြကြတာကတော့ အချစ်စိတ်နဲ့ ကာမဂုဏ်စိတ်ဟာ တွဲဖက်နေတာတော့ မှန်ပါရဲ့၊ ဒါပေမဲ့ တခြားစီတဲ့။ တွဲဖက်နေတိုင်း အတူဖြစ်ရမှာတဲ့လားတဲ့။ ဟောဒီစာအုပ်ထဲက သီယိုဒို ရိုက်ခ်ရေးတဲ့ Love and Sex Are Different ဆိုတဲ့အခန်းကို ဖတ် ကြည့်ပါလား။ ဪ... မဖတ်ချင်ဘူးဆိုရင်လည်း ကျွန်တော် ဖတ်ပြီး မျဉ်းသားထားတဲ့ အရေးကြီးတဲ့ အချက်အလက်တွေကို ဖတ်ပြမယ်၊ နားထောင်”

ကျွန်တော် သူ့အား ဖတ်ပြလိုက်သော ကောက်နုတ်ချက်များကို တတ်နိုင်သမျှ အတိအကျ မြန်မာပြန်၍ အောက်တွင် ပေးလိုက်ပါသည်။

“ဖရိုက်က ကာမဂုဏ်စိတ်နှင့် အချစ်စိတ်တို့မှာ အတူတူဖြစ် သည် ဟု ဆိုခြင်းသည် စိတ်ကူးယဉ်ချက်မျှသာ ဖြစ်သည်။ ကဗျာ ဆရာများက အချစ်စိတ်ကို စိတ်ကူးယဉ်၍ အမျိုးမျိုး ဖော်ပြသကဲ့သို့ပင် ဖရိုက်က စိတ်ကူးယဉ်ခြင်းမျှသာ ဖြစ်သော်လည်း ကဗျာဆရာများကဲ့သို့ ကဗျာမဆန်ပေ။ အချစ်စိတ်ကို ရည်ရွယ်ချက်ထားရှိသော ကာမဂုဏ်

စိတ်ပါရဂူ ဇီဂမန်း-ဖရွိုက်
(Sigmund Freud)

စိတ်ဟု ဆိုလိုက်ရုံနှင့် အချစ်စိတ်သည် ကာမဂုဏ်စိတ် ဖြစ်မသွားနိုင်
ပေ။

ကျွန်ုပ်သည် ကာမဂုဏ်စိတ်နှင့် အချစ်စိတ်တို့မှာ အရင်းအစဉ်
လည်း မတူ၊ သဘောသဘာဝအားဖြင့်လည်း ကွဲပြားခြားနားသည်ဟု
ယုံကြည်သည်။

ယခင်က စိတ်ပညာဆရာများနှင့် ယခုခေတ် စိတ်ပညာဆရာ
အချို့က အချစ်စိတ်ဆိုသည်မှာ ကာမဂုဏ်ကို အသွင်အပြင်ပြောင်းထား
ခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်ဟု ဆိုနေကြသည်။ ယောက်ျားနှင့် မိန်းမ ချစ်ကြ
သည်ဟု ဆိုလျှင် ကာမဂုဏ်စိတ်ဖြင့် ပေါင်းသင်းကြသည် မဟုတ်ပါ
လား ဟု ဆိုနေကြသည်။ ယင်းသို့ ဆိုနေရုံနှင့် အချစ်စိတ်နှင့် ကာမ
ဂုဏ်စိတ်သည် အတူတူဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်။ ထိုစိတ်နှစ်ခု ယှဉ်တွဲ
ဖက်စပ်နေရုံနှင့် အတူတူဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်။

ယင်းစိတ်နှစ်ခု ပူးတွဲနေသည်ကား မှန်၏။

သို့သော် ယင်းတို့သည် အတူတူမဟုတ်။

ဥပမာ ဝိစကီနှင့် ဆီဒါ တွဲ၍သောက်ကြသည်။ သို့ရာတွင်

ဝိစကီနှင့် ဆိုဒါ ရောလိုက်ရုံနှင့် ဝိစကီသည် ဆိုဒါဖြစ်မသွား၊ ဆိုဒါ
သည် ဝိစကီဖြစ်မသွားပေ။ ဝိစကီဆိုလျှင် ဆိုဒါမပါ၍ မဖြစ်ဟုပင်
အချို့ကပင် ဆိုချင်ဆိုနိုင်၏။ သို့သော် ဝိစကီသည် ဆိုဒါမဟုတ်၊
ဆိုဒါသည် ဝိစကီ မဟုတ်ကြောင်းကို သူတို့ သိကြသည်။ ဆိုဒါမပါဘဲ
ဝိစကီသောက်၍ ရသည်။ ဆိုဒါကိုလည်း သူ့ချည်း သောက်နိုင်သည်။
အခြားအရည်များနှင့်လည်း ရော၍ သောက်နိုင်သည်။

တွဲလေ့ရှိရုံနှင့် အတူတူမဖြစ်နိုင်ပေ။

ထိုနည်းအတူပင် အချစ်နှင့် ကာမဂုဏ်စိတ်တို့သည် ပူးတွဲ၍
နေသော်လည်း တခြားစီဖြစ်၏။

အချစ်နှင့် ကာမဂုဏ်စိတ် ရောစပ်ရာ၌ ဝိစကီနှင့် ဆိုဒါရော
သလို ဘယ်နှဆ ရောရမလဲဟု မေးဖို့မလိုခြင်း၌သာ ခြားနား၏။ ဝိစကီ
နှင့် ဆိုဒါ ရော၍ သောက်ပါများ၍ အရက်မူးသည့်အခါ၌ ဝိစကီနှင့်ဆိုဒါ
အတူတူပဲဟု မူးမူးနှင့် ထင်ကောင်းထင်မည်။

ထို့အတူပင် အချစ်နှင့် ကာမဂုဏ်စိတ်များ၌ မွန်နေသည့်အခါ
နမူးနထိုင်းနှင့် အချစ်နှင့် ကာမဂုဏ် အတူတူပဲဟု ဆိုကောင်းဆိုပေမည်။

အချို့သော စိတ်ပညာဆရာများက အချစ်စိတ်မပါသော ကာမ
ဂုဏ်စိတ်ရှိသည် မှန်သော်လည်း ကာမဂုဏ်စိတ်မပါသော အချစ်စိတ်
မရှိနိုင်ဟု ဆုံးဖြတ်ကြသည်။ ယင်းသို့ ဆုံးဖြတ်ခြင်းမှာ တရားခံကို
မစစ်ဆေးခင်က အပြစ်ရှိသည်ဟု စီရင်ချက်ချမှတ်ခြင်းနှင့် တူလှသည်။”

အချစ်စိတ်နှင့် ကာမဂုဏ်စိတ်တို့၌ တစ်ခုနှင့်တစ်ခု အဆက်
အသွယ်ရှိသည်ကား မှန်၏။ သို့ရာတွင် ယင်းတို့သည် ပေါင်းကူး
တံတား ဆက်ထားသော သီးသန့်နယ်မြေ နှစ်ကွက်ဖြစ်သည်ဟု ကျွန်ုပ်
ယုံကြည်ပါသည်။

ကျွန်ုပ်က ဥဒါဟရဏ်သဘောဖြင့် အများသုံးနေကြသော

ဆားကို တင်ပြလိုသည်။

ဆားသည် လူ့ဘဝ၌ အရေးပါ အရာရောက်သော ပစ္စည်းဖြစ်သည်။ လူ့သမိုင်းတစ်လျှောက်တွင် ဆားကို အမြတ်တနိုး ထားခဲ့ကြသည်။ ရှေးခေတ်က ဆားလက်ဆောင်ပေးခြင်းဖြင့် မိတ်ဖွဲ့လေ့ရှိကြသည်။ ဆားသည် မိတ်သဟာယ လက္ခဏာတစ်ရပ် ဖြစ်ခဲ့ပေသည်။

သိပ္ပံနည်းအားဖြင့် ဆားသည် ဆိုဒီယမ်ဆိုသော ဓာတ်နှင့် ကလိုရိုက်ဆိုသော ဓာတ်၊ ထိုဓာတ်နှစ်ခု ပေါင်းစပ်ထားသော ပစ္စည်းဖြစ်သည်။ ဟိုက်စကူးကျောင်းသားတိုင်း ထိုအချက်ကို သိနားလည်သည်။ ထိုဓာတ်နှစ်ခုပေါင်းလျှင် ဆားဖြစ်သော်လည်း ထိုဓာတ်နှစ်ခုကို ခွဲ၍ အခြားကိစ္စများတွင် အသုံးပြုနိုင်သည်။ ထိုဓာတ်နှစ်ခုမှာ သီးခြားဖြစ်သည်။ ဆိုဒီယမ်သည် ကလိုရိုက်မဟုတ်။ ကလိုရိုက်သည် ဆိုဒီယမ် မဟုတ်။

ထိုနည်းအတူ အချစ်စိတ်နှင့် ကာမဂုဏ်စိတ်တို့ကို ခွဲ၍ စစ်ကြည့်ကြရပေလိမ့်မည်။

ကာမဂုဏ်စိတ်သည် ကိုယ်ကာယ သွေးသား၏ တောင့်တ လိုလားချက်ပင် ဖြစ်သည်။ ကိုယ်ကာယမှ ထွက်ပေါ်လာသဖြင့် ကိုယ်ကာယနှင့် အမြဲတွဲ၍နေသော စိတ်ဆန္ဒဖြစ်၏။ အစာရေစာ ငတ်မွတ်ခြင်းကဲ့သို့ ချင်ခြင်းတစ်ရပ်ပင် ဖြစ်သဖြင့် ကာမဆန္ဒဖြစ်လာလျှင် ကိုယ်ကာယ သွေးသားအပြောင်းအလဲများ ဖြစ်လာသည်။ ကာမဆန္ဒ (ကာမဂုဏ်စိတ်) ကို ဓာတုဗေဒနည်းဖြင့် တွက်ချက်ကြည့်လျှင် ဖြစ်နိုင်မည့်အခြေသို့ မကြာမီ ဆိုက်ရောက်နိုင်ဖွယ်ရှိသည်။ ကာမဆန္ဒကြောင့် သွေးကြောများ တင်း၍လာသည်ကို ဖြေဖျောက်လိုက်သည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကာမဆန္ဒသည်လည်း ပျောက်ကွယ်သွားနိုင်သည်။ ကာမဆန္ဒ၌ ရည်စူးချက် မရှိပေ။ မည်သူမည်ဝါဟု မရည်စူးဘဲ

ဖောဋ္ဌဗ္ဗာအာရုံရှိလျှင် ကိစ္စပြီးစီးနိုင်သည်။

အချစ်စိတ်၌ကား ကာမဆန္ဒ၏ အရည်အချင်းအခြေအနေများ တစ်ခုမျှ မပါရှိပေ။ ကျွန်ုပ်တို့ သိပ္ပံဆရာများက ချစ်စိတ်သည် နှလုံး သားတွင် ရှိသည်ဆိုသော လူအများထင်ကြေးကို လက်မခံဟု ဆိုသော် ငြားလည်း ချစ်စိတ် ဘယ်နေရာတွင် ရှိရမည်ဟုလည်း မဆိုနိုင်ကြပေ။ ချစ်စိတ်သည် ကိုယ်ကာယသွေးသား တောင့်တမှုကြောင့် ပေါ်ထွက်လာ သည်မဟုတ်၍ ဖြေဖျောက်ရန် မဟုတ်ပေ။ သန်းပေါင်းများစွာသော လူသားတို့၌ ချစ်စိတ်မရှိပေ။ နှစ်ပေါင်းများစွာပင်လျှင် ယဉ်ကျေးမှု အဖြာဖြာတို့၌ ချစ်စိတ်ဟူသောစကားပင် မရှိခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ ကာမဆန္ဒကဲ့သို့ မည်သည့်ကိုယ်ခန္ဓာအစိတ်အပိုင်း၌ မည်သို့သော အဆီဖုထွက်လာသော အရည်ကြောင့် ပေါ်ထွက်လာသည်ဟု ချစ်စိတ် နှင့်ပတ်သက်၍ ဆို၍မဖြစ်နိုင်ပေ။ ကာမဆန္ဒ၌ ရည်စူးချက်မရှိ၊ ချစ် စိတ်၌ ရည်စူးချက် အသေအချာ ရှိပေသည်။

ချစ်စိတ်သည် 'သူနှင့်ငါသာ' ဟူသော စိတ်မျိုးပင်ဖြစ်သည်။ သူ့တစ်ယောက်ကိုသာ ချစ်သည်။ အခြားသူတို့အပေါ် မစွန်းမငြိ ဟူသော စိတ်ထားအရင်းခံသည်။

ကာမဆန္ဒ၏ ရည်ရွယ်ချက်မှာ ကိုယ်ကာယတင်းကျပ်မှု ပပျောက်ရန် ဖြစ်သည်။ အချစ်၌ကား စိတ်၏တင်းကျပ်မှု သက်သာခွင့် ရရန်သာ ရည်ရွယ်ချက်ရှိ၏။ ရည်ရွယ်ချက်နှစ်ခု ကွာခြားလှသည်။ ကာမဆန္ဒမှာ ဖြေဖျောက်ရန်ကို ရည်ရွယ်သည်။ အချစ်စိတ်သည် စိတ်ချမ်းသာမှုကို ရည်ရွယ်သည်။

ကာမဆန္ဒသည် လူ၌သာမဟုတ်၊ တိရစ္ဆာန်၌လည်း ရှိ၏။ အချစ်စိတ်မှာကား ယဉ်ကျေးမှုစိတ်ဓာတ်ရင့်သန်ရာမှ ပေါ်ထွက်လာ သော စိတ်ဖြစ်သည်။ လူတိုင်း၌ပင် ချစ်စိတ်မရှိပေ။ ကာမဆန္ဒသည်

အချိန်ကိုလိုက်၍ အတက်အကျရှိ၏။ ချစ်စိတ်၌ကား ဤသို့မဟုတ်၊ တစ်သမတ်တည်း ရှိနေသည်။ ကာမစိတ်ကို မည်သူနှင့်မဆို ဖြေ ဖျောက်ရန် ဝန်မလေး ဂရုမထား၊ ချစ်စိတ်၌ကား 'သူတစ်ယောက်တည်း သာ' ဟူသော သဘောထား အမြဲတမ်းရှိသည်။

ကာမဆန္ဒ ဖြေဖျောက်ပြီးသည့်နောက် ဖြေဖျောက်ရာတွင် အသုံးပြုခြင်းခံရသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို ကာမဆန္ဒရှင်က စိတ်မဝင်စားတော့၊ ငြီးငွေ့လာသည်။ မုန်း၍ပင် သွားချေသေး၏။ ချစ်စိတ်၌ကား ဤသို့ မဟုတ်၊ ချစ်သူက အချစ်ခံရသူကို ဘယ်သောအခါမျှ မမုန်းမမေ့ မငြီး ငွေ့ပေ။ စွဲမြဲလှစွာ၏။

ကာမဆန္ဒ ဖြေဖျောက်ရာတွင် အသုံးခံရသူ၌ စွဲမက်စရာ ကိုယ် ကာယ အခြေအနေရှိမှသာလျှင် တစ်ဖက်သားတွင် ကာမဆန္ဒ ပေါ် ပေါက် လာသည်။ အချစ်ခံရသူ၌မူ ယင်းကိုယ်ကာယနှင့် ပတ်သက် သည့် မက်လုံးများ ရှိဖို့မလို။ ချစ်သူက အချစ်ခံရသူတွင် ကြည်ညို လေးစားအပ်သော စိတ်ဓာတ်အရည်အချင်းကို မြင်၍ ချစ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုစိတ်ဓာတ် အရည်အချင်းကို မြတ်နိုးရာမှ ချစ်စိတ်ပေါ်ထွန်းလာလေ ရာ၊ ကာမဆန္ဒကဲ့သို့ ဖြေဖျောက်စရာအကြောင်း လုံးဝမရှိ၊ အကယ်၍ ချစ်စိတ်နှင့် ကာမဂုဏ်စိတ် ပူးတွဲ၍ တစ်ယောက်သောသူအပေါ်တွင် ထားရှိစေကာမူ ထိုသူ၌ ကာမဂုဏ်အတွက် မက်လုံးများနှင့် စိတ်ဓာတ် အရည်အချင်းတို့ကို ခွဲခြား၍ သိမြင်နိုင်သည်။

တစ်နည်းဆိုရသော် တစ်ယောက်သောသူကို ချစ်စိတ်နှင့် ချစ် ၍ ကာမဂုဏ်စိတ်နှင့် လိုလားနေပါမူလည်း ထိုသူ၏ ကိုယ်ကာယအခြေ အနေကို စွဲမက်နေသည်နှင့်အမျှ စိတ်ဓာတ်ကို မြတ်နိုးစွဲလမ်းပေလိမ့် မည်။ ကာမဂုဏ်စိတ်က ကာမဂုဏ်ပျော်မွေ့မှုကို ရှာသည်။ ချစ်စိတ်က စိတ်ချမ်းသာမှုကို ရှာသည်။

ကာမဆန္ဒမှာ တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ်ဖြစ်သည်။ ဖြေဖျော်ရလျှင် ပြီးရောဟု သဘောထားကာ အရယူသည်။ အချစ်မှာမူ ယူသောစိတ် မဟုတ်၊ ပေးသောစိတ်ဖြစ်သည်။ ချစ်သူက မိမိအဖို့ ဘာမျှမလိုချင်၊ အချစ်ခံရသူအား မိမိ၌ရှိသမျှကို ပေးချင်သည်။ အချစ်ခံရသူ စိတ်ချမ်းသာလျှင် မိမိက လိုက်၍ စိတ်ချမ်းသာသည်။ တစ်ကိုယ်ကောင်းစိတ် ရှိလျှင် ချစ်စိတ်အစစ် မရှိနိုင်။ အချစ်ခံရသူ၏ ကောင်းစားရေးကိုသာ အမြဲတစေ လိုလား၏။ အချစ်ခံရသူနှင့် ကွေကွင်းနေရလျှင် စိတ်ဆင်းရဲ၏။ အချစ်ခံရသူကို ပြုစုယုယနေရလျှင် ပင်ပန်းသည်ဟူ၍ မရှိ။ စိတ်ချမ်းသာ၍သာ နေလေသည်။

ကာမဆန္ဒ၌လည်း ယင်းသို့မဟုတ်။ ဖြေဖျောက်ပြီးသည့်နောက် အဖျော်ဖြေခံပုဂ္ဂိုလ် မရှိတော့လျှင်လည်း ဝမ်းမနည်း။ အချို့သူတို့က ကာမကိစ္စပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် တစ်ယောက်တည်း အေးအေးဆေးဆေး နေချင်သည်ဟု ဆိုကြသည်။ မိမိတို့၏ ကာမဖော်တို့ အနီးသို့ပင် မကပ်ချင်ကြတော့ချေ။ 'မိန်းမတွေဟာ ကြယ်တွေလို ညမှာပေါ်ပြီး မနက်ပျောက်သွားရင် ကောင်းမှာပဲ' ဟု ယောက်ျားတစ်ယောက်က ဆိုဖူးသည်။ ချစ်စိတ်၌ ပစ်ချင်သောဆန္ဒ လုံးဝမရှိ။

ကာမဆန္ဒသည် ကိုယ်ကာယကို အပိုင်စီးလိုသည်။ အချစ်သည် အချစ်ခံရသူ၏ ဘဝကို ကောင်းမွန်သာယာလာအောင် ဖန်တီးရန် ကြိုးပမ်းလိုသည်။ ကာမဆန္ဒရှင်သည် မိမိ၏ ကာမအဖော်၌ ပေါ်ပေါက်လာသောဝေဒနာကို ကိုယ်ချင်းစာတရားဖြင့် ကူညီခံစားသည်ဟူ၍ မရှိ။ အချစ်ရှင်သည်ကား ဤသို့မဟုတ်။ သူ့စိတ်ကို အချစ်ခံရသူအား လုံးဝပုံ၍ ပေးထားသဖြင့် အချစ်ခံရသူ၏ စိတ်ဆင်းရဲမှု၊ စိတ်ချမ်းသာမှုတို့ကို ဝေမျှ၍ ခံစားပေသည်။ တစ်ယောက်သောသူကို ကာမကိစ္စ၌ အတင်းတွန်း၍ ပြုစေနိုင်သော်ငြားလည်း အချစ်ကိစ္စတွင် အတင်းချစ်

ခိုင်း၍မရပေ။ အချစ်၌ အချိန်ကာလ အပိုင်းအခြားမရှိ၊ အချိန်ရှည်ကြာ၍
ငြီးငွေ့သည်ဟူ၍ မရှိ။ ခွဲခွာနီးကျမှ အချိန်ကာလ၏ အဓိပ္ပာယ်ကို
သိကြလေတော့သည်။

ကာမဆန္ဒသည် ဆန္ဒဖြစ်သည်။ ချစ်စိတ်သည် စေတနာဖြစ်
သည်။ ကာမဆန္ဒမပေါ်ခင် ချစ်စိတ်ပေါ်နိုင်သည်။

ကာမဆန္ဒ ကုန်ခန်းသွားသော်လည်း ချစ်စိတ်မှာ လျော့ပါး
ခန်းခြောက်ခြင်းမရှိဘဲ တည်မြဲတိုင်း တည်မြဲနေပေသည်။ ကာမဆန္ဒ၏
အထွတ်အထိပ်သည် ကျေနပ်ခြင်းဖြစ်သည်။ ချစ်စိတ်တွင် အထွတ်
အထိပ်သည်ကား ကြည်နူးခြင်း ဖြစ်ပေ၏။”

အထက်တွင်ပေးထားသော ကောက်နုတ်ချက်များကို ထပ်၍
ထပ်၍ ဖတ်ရှုလေ့လာပါမူ အချစ်နှင့်အကြိုက် (သို့မဟုတ် မေတ္တာစိတ်
နှင့် ကာမဂုဏ်စိတ်) တို့၏ သဘောတရားများ မည်မျှကွာခြားကြောင်း
တွေ့မြင်လာနိုင်ဖွယ် ရှိပါသည်။

အချစ်နှင့်အကြိုက်ကို ခွဲခြားမှု မလိုလားသူအချို့ကို တွေ့ရပါ
သည်။ ဘယ်လိုပင်ပြောပြော မထူးပါဘူးဟုချည်း ဆိုကြပါသည်။
အထက်ပါ ဘာသာပြန် ကောက်နုတ်ချက်တွင် ဖော်ပြသည့်အတိုင်းပင်
အချစ်နှင့်အကြိုက် တွဲဖက်လျက် ရှိနိုင်ပါ၏။ သို့သော် တွဲဖက်ခြင်းနှင့်
တူညီခြင်းတို့ကို ခွဲခြားသိဖို့ လိုပါသည်။ ယဉ်ကျေးမှုအဆင့်အတန်း
တိုးတက်သည်နှင့်အမျှ အချစ်ဆိုသောတရား ထွန်းကားလာပေမည်။

အချစ်သည် စင်စစ်အားဖြင့် အနုပညာစိတ်နှင့် ယှဉ်သည်။

လူတိုင်း၌ အနုပညာစိတ် အနည်းနှင့်အများ ဆိုသလိုရှိ၏။
သို့သော် အနုပညာစိတ်ကို ရင့်သန်လာအောင် ပြုစုရသည်။ ချစ်စိတ်
သည် အနုပညာစိတ်ရှိသူတို့၌သာလျှင် ပေါ်ထွန်းလေ့ရှိရာ အနုပညာ
သမားများ၏ အချစ်ဇာတ်လမ်းတို့သည် များသောအားဖြင့် ထူးကဲ

လှပေသည်။

အစဉ်းစားအဆင်ခြင် နည်းပါးလှသော လူသာမန်တို့က အနုပညာသမားများ၏ အချစ်ဇာတ်လမ်းများကို ကြည့်ကာ အနုပညာ သမားများသည် စာရိတ္တပျက်သည်ဟု ဆိုချင်ဆိုကြသည်။

စင်စစ်သော်ကား အနုပညာသမားသည် သာမန်လူတို့အဖို့ အရေးကြီးလှသည်ဆိုသော ထုံးစံလေ့ အယူအဆတို့ကို အရေးမထားဘဲ သဘာဝကပေးသော လွတ်လပ်မှုကို မြတ်နိုးလေးစားသည့်အလျောက် လွတ်လပ်စွာ နေထိုင်၍ ရဲဝံ့စွာ၊ ရိုးသားစွာ ပြုမူတတ်ကြသည်။ ထို နေထိုင်ပြုမူမှုကိုပင် သာမန်လူသားများက စာရိတ္တပျက်သည်ဟု ခေါ်ဆိုနေကြသည်။

စိတ်ကူးဉာဏ်မှ ပေါက်ဖွားသော အချစ်စစ် (True Romantic Love) အကြောင်းကို ယခင်ကရေးခဲ့လေရာ အချို့က ဖောက်ပြန်သည် ဟုပင် စွပ်စွဲကြ၏။ စင်စစ်သော်ကား အရင်းခံတရားဖြစ်သော အချစ် စစ်အကြောင်းနှင့် စပ်လျဉ်းသည့် ကျွန်တော် ဆည်းပူးထားသော ပညာ ဗဟုသုတကို တတ်အားသမျှ ဖြန့်ဖြူးသွားပါမည်။

ယင်းသို့ ဖြန့်ဖြူးရာ၌ တတ်နိုင်သမျှ ရှင်းလင်းပြတ်သား စွာဖော်ပြပါမည်။ စွပ်စွဲကဲ့ရဲ့လိုသူတို့ထက် ပညာရှာလိုသူတို့ကို ထောက်ထားရမည်မှာ စာရေးဆရာတစ်ဦး၏ တာဝန်သာဖြစ်သည်။

“အချစ်စိတ်နှင့် ကာမဂုဏ်စိတ်သည် အတူတူဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်။ ထိုစိတ်နှစ်ခု ယှဉ်တွဲဖက်စပ်နေရုံနှင့် အတူတူဖြစ်သည်ဟု မဆိုနိုင်။ ယင်းစိတ်နှစ်ခု ပူးတွဲနေသည်ကား မှန်၏။ သို့သော် ယင်းတို့သည် အတူတူမဟုတ်”

ဖောက်ပြန်တယ် ဆိုတာဟာ

“ချစ်စိတ်ဆိုတာ လူတိုင်းမှာ မရှိ
ဘူး၊ ကာမစိတ်ကျတော့ လူတိုင်း
မှာ ရှိတယ်၊ အချစ်ဆိုတာကို ရှေး
ကျတဲ့ လူ့သမိုင်းမှာ မတွေ့ရဘူး၊
ယဉ်ကျေးမှုတိုးတက်လာမှ ပေါ်လာ
တယ်”

“လူဟာ အစာမစားဘဲနေလို့ မဖြစ်
ဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ကာမဂုဏ်မခံစားဘဲ
နေလို့ဖြစ်တယ်၊ အစာမစားရရင်
သေနိုင်တယ်၊ ကာမဂုဏ်မခံစားဘဲ
နေလို့တော့ မသေဘူး”

(၃)

“ဆရာ၊ အချစ်နဲ့အကြိုက်အကြောင်း ထပ်ရေးပါဦး ဆရာ။ ကျွန်တော်တော့ ဒီအကြောင်းတွေကို ရဲရဲဝံ့ဝံ့ တင်ပြဆွေးနွေးဖို့ အများကြီးလိုတယ်လို့ ထင်တယ်”

ဤစကားမှာ ရှုမဝ ဦးကျော်၏ နှုတ်ထွက်စကား တစ်ရပ်ဖြစ်သည်။ ဦးကျော်သည် ကျွန်တော်ရေးသားသော အချစ်အကြိုက်ပြဿနာဆောင်းပါးများကို ကျွန်တော်၏ ‘အညတရဘဝရှုခင်း’ အခန်းမှ ထည့်ပေးရုံသာမက နှစ်သက်၍ မကြာခဏ တိုက်တွန်းပေးသေးသည်။

ထိုဆောင်းပါးများကို ကျွန်တော် နိုင်ငံခြားဒေသသို့ အလည်အပတ်မထွက်ခင်က ရေးခဲ့သည်။ ပြန်ရောက်လာကတည်းက ကျွန်တော်၌ အခြားကိစ္စများ တွေ့လျက်ရှိသောကြောင့် အချစ်အကြိုက် ဋီကာဖွင့်ရန် အချိန်မရခဲ့ပါ။ ကျွန်တော်သည် ထိုဋီကာဖွင့်သည်ဆိုသော်လည်း ကျွန်တော့်၌ ထိုပညာမပြည့်စုံပါ။

ကမ္ဘာကျော် စိတ်ပညာဆရာကြီးများ၏ စာအုပ်များကို ဖတ်ရှုလေ့လာ မှတ်သားပြီးနောက် မြန်မာပရိသတ်များအား ဖောက်သည်ချပေးရုံသာ တတ်နိုင်ပါသည်။ ဖောက်သည်ချပေးရာ၌ပင် ပရိသတ်နား

ရှင်းအောင် ရေးပြနိုင်ပါမည်လားဟုပင် သံသယဖြစ်မိပါသေးသည်။
သို့သော် ကျွန်တော် တတ်အားသမျှ ကြိုးပမ်းပါမည်။

ယခင်က ကျွန်တော်ရေးခဲ့သော အချစ်အကြိုက်ပြဿနာ ဆောင်းပါးများ၌ အရင်းခံသဘောတရားများ ဖော်ပြတန်သလောက် ဖော်ပြပြီးပါပြီ။ ယခု ဆက်လက်၍ အနောက်တိုင်း စိတ်ပညာဆရာကြီး သီအိုဒိုရိုရိုက်ခ်၏ အဘော်ကို ဖော်ပြပါမည်။ သူ့အဘော်ကို ဖော်ပြ မည်ဆိုသော်လည်း ကျမ်းဂန်မှ တိုက်ရိုက် အလျားလိုက် ဘာသာပြန်ပေး မည်ဟု မဆိုလိုပါ။ ကျွန်တော်နှင့် ဆွေးနွေးသူအချို့တို့က ယူလာသော မေးခွန်းပြဿနာများကို ဖြေရှင်းရာတွင် သီအိုဒိုရိုက်ခ်၏ အဘော်ကို အခြေပြုရမည်ဟု ဆိုလိုပါသည်။

သီအိုဒိုရိုက်ခ်အကြောင်းကို သိသူနည်းကောင်း နည်းပေမည်။ အင်္ဂလိပ်စာတတ်သူများထဲ၌ပင် သိသူ ရှားပေမည်။ အများသိကြသည် မှာ ဇာဂမန်းဖရိုက်ဖြစ်သည်။ ဖရိုက်သည် စိတ်ပညာဆရာများတွင် အလွန်ကျော်စောသော ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်သည်။ သူ ဖော်ပြသော 'အတွင်း စိတ်ဓာတ်သဘာဝ' အကြောင်းကို ပညာတတ်ပရိသတ်က စွဲလမ်း နှစ်သက်ကြသည်။

သူ့တင်ပြချက်ကို အကြမ်းဖျင်း၍ ဖော်ပြရပါမူ လူတို့သည် ပြုမူ ပြောဆို လုပ်ကိုင်နေကြရာဝယ် အချို့သော အပြုအမူ အပြောအဆို တို့မှာ သာမန်အမြင်အားဖြင့် အကြောင်းအကျိုး ဆက်စပ်၍ မရနိုင် လောက်အောင် ထူးဆန်းနေတတ်သည်။ ယင်းအပြုအမူများမှာ ပြုမူသူ ကာယကံရှင်ကိုယ်တိုင်ပင် မသိနိုင်စွမ်းသော ယင်း၏ အတွင်းသန္တာန်၌ နှစ်မြုပ်နေသော စိတ်ဓာတ်ကလေး၏ ပယောဂ ပါရှိသည်ဟူသော အဆိုပင်ဖြစ်သည်။

ဖရိုက်၏ဝါဒကို လက်ခံသူအများ ရှိသည်။ လက်မခံသူဟူ၍

မရှိသလောက်ပင် နည်းလှ၏။ သို့သော် ဖရွိုက်ဖော်ပြသော အချက် အလက်အချို့ကို လက်မခံဘဲ ကန့်ကွက်ကာ မိမိတို့၏ ယူဆချက်တို့ကို တင်ပြသော ပုဂ္ဂိုလ်ရှိပေသေးသည်။ သီအိုဒိုရိုရိုက်ခ် (Theodore Reik) မှာ ဖရွိုက်၏ တပည့်အရင်းတစ်ဦး ဖြစ်သည်။

ရိုက်ခ်သည် ဖရွိုက်အား ထူးခြားသော ပညာရှင်တစ်ဦးအဖြစ် ကိုးကွယ်ပါ၏။ သို့သော် ဖရွိုက်၏ လိင်ကိစ္စအယူအဆများကိုမူ ကန့် ကွက်လေသည်။

ဖရွိုက်အလိုအားဖြင့် အချစ်စိတ်သည် ကာမဂုဏ်စိတ်ပင် ဖြစ် သည်။ အတားအဆီး အချုပ်အချယ်ပြုထားသော လိင်စိတ်မျှသာ ဖြစ် သည်ဟု ဖရွိုက်က ဆိုခဲ့သည်။ ထိုအဆိုကို ရိုက်ခ်က ကန့်ကွက်သည်။ ရိုက်ခ်က အချစ်စိတ်နှင့် လိင်စိတ်တို့မှာ ဆီနှင့်ရေ ကွာခြားသကဲ့သို့ ကွာခြားကြောင်း ရှင်းလင်းပြောပြပါသည်။

ရိုက်ခ်၏ ရှင်းလင်းဖော်ပြချက်များကို ကျမ်းဂန်စာအုပ်များ ထုတ်၍ ထားလေသည်။ အင်္ဂလိပ်လို (Sex and Love) မြန်မာလို လိင်စိတ်နှင့် အချစ်စိတ် (သို့မဟုတ်ပါမူ) ကာမစိတ်နှင့် မေတ္တာစိတ်တို့ ကွာခြားပုံတို့ကို ရိုက်ခ်က ရှင်းရှင်းကြီး ဖော်ပြလိုက်သည်။

ထိုဖော်ပြချက်၏ ကောက်နုတ်ချက်ကို ကျွန်တော်၏ ‘အချစ် ပြဿနာအဖြာဖြာ အညတရဆောင်းပါး’ တွင် ထည့်သွင်းပေးခဲ့ပြီးပါပြီ။

“ဆရာ၊ ယောက်ျားတွေဟာ အတွေ့ကျတော့ မရှောင်နိုင်ကြပါ ဘူး” ဟု တစ်ယောက်သောတပည့်က သေချာသည့်သဘောမျိုးနှင့် ဆိုလိုက်သည်။ စောဒကတက်စရာမလိုသည့် မှန်ကန်လှသော အချက် တစ်ရပ်အနေနှင့် ဆိုလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။

“အဲဒါဟာ မှန်သင့်သလောက် မှန်ပါတယ်၊ ဒါပေမဲ့ ယောက်ျား တွေအားလုံးဟာ အတွေ့မရှောင်နိုင်ဘူးလို့ မဆိုသာဘူး၊ ရှောင်နိုင်တယ်

ဆိုတာ ရဟန္တာဖြစ်ရင် ဖြစ်ရမယ်။ ဒါမှမဟုတ်ရင်လည်း နွားဖြစ်ရင် ဖြစ်ရမယ်ဆိုတဲ့ စကားလည်း မမှန်လှသေးဘူးကွယ်။ ရဟန္တာမဟုတ်၊ နွားလည်းမဟုတ်ဘဲ ပုထုဇဉ်ဖြစ်ပါလျက်နဲ့ အတွေ့ရှောင်နိုင်တာတွေ လည်း ရှိသေးတယ်။ စင်စစ်တော့ စိတ်ပါပဲကွယ်။

“အထူးသဖြင့် ဆင်ခြင်တုံတရားရှိတဲ့လူ၊ အတွေးအခေါ် အမြော် အမြင်ကြီးတဲ့လူ၊ အင်္ဂလိပ်လိုတော့ (Intellectual) ပေါ့ကွာ။ အဲဒီ လူမျိုးဟာ အတွေ့ကို ရှောင်နိုင်တဲ့အခါ ရှောင်နိုင်တယ်။ အချစ်ရဲ့ သဘောတရားကို ကောင်းကောင်းကြီး နားလည်တဲ့လူတွေ ဆိုပါတော့ ကွာ။ ကာမဂုဏ်ကိစ္စမှာ ချဉ်ချဉ်တူးတူး မူးရင်ပြီးရောဆိုတဲ့ လူမျိုးလို တော့ လစ်တိုင်းဆွဲ၊ ကြုံတိုင်းဖြစ် ဆိုတာလို မဖြစ်နိုင်ဘူးကွယ်။

“ဒါဖြင့် အဲဒီလူလိုလူမျိုးမှာ ကာမဂုဏ်စိတ်မရှိတော့ဘူးလားလို့ မေးမှာလား။ မေးစရာမလိုပါဘူး။ သူ့မှာလည်း သူများနည်းတူ ရှိတာ ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ သူက ရွေးတယ်။ ချဉ်ချဉ်တူးတူး မူးပြီးရော သဘောမျိုး ရှိတာ မဟုတ်ဘူး။

“သူ့ရင်ထဲမှာ စွဲနေတဲ့သူနဲ့ တွေ့ရင်တော့ သူလည်း ကာမ ဘောင်အတွင်းကလူမို့ အထူးပြောစရာ မလိုပါဘူးလေ။ အဲ..... မှတ်ဖို့ ကတော့ သူက ရွေးတယ်။ ဥပမာ - ဆာတဲ့ နှစ်ယောက်လိုပေါ့။ တစ် ယောက်ကတော့ အစာဆိုရင် ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် တွေ့ရာ စားသောက်တတ် တယ်။ တစ်ယောက်ကတော့ ဆာပေမဲ့ ကိုယ်ကြိုက်တဲ့အစာကိုမှ စား တယ်”

“ဒါဖြင့် ဆရာ၊ သူလည်း ဆာလွန်းနေရင်ကော ရရာမစားတော့ ဘူးလား”

“ဆာလွန်းလို့ ရရာစားဖြစ်ချင်လည်း စားဖြစ်မယ်။ ဒါပေမဲ့ မစားဖြစ်အောင် ကြည့်ပြီးနေတာက ပိုများမယ်။ နောက်ဆုံး သူ

မကြိုက်တာ စားမယ့်အစား ရေဖြစ်ဖြစ်သောက်ပြီး နေလိုက်မယ်၊ ရှင်းအောင်ပြောရမလား၊ သူ မကြိုက်တာကို မလုပ်ဘဲ တော်သလို ရော်သလို ကြည့်နေလိုက်တယ်၊ ပြီးတော့လည်း အစာမစားရတာနဲ့တော့ လုံးဝ မတူလှဘူး။

“လူဟာ အစာမစားဘဲ နေလို့မဖြစ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကာမဂုဏ်မခံ စားဘဲ နေလို့ဖြစ်တယ်၊ အစာမစားရရင် သေနိုင်တယ်၊ ကာမဂုဏ် မခံ စားဘဲနေလို့တော့ မသေဘူး”

‘အဲဒါတော့ ဟုတ်သားပဲ’

“ဒါကြောင့်ပေါ့၊ ချစ်စိတ်ဆိုတာ လူတိုင်းမှာ မရှိနိုင်ဘူး။ ကာမစိတ်ကတော့ လူတိုင်းမှာ ရှိတယ်။ အချစ်ဆိုတာကို ရှေးကျတဲ့ လူ့သမိုင်းမှာ မတွေ့ရဘူး။ ယဉ်ကျေးမှုတိုးတက်လာမှ ပေါ်လာတယ်။ ပေါ်လာပြန်တော့လည်း အလှဓာတ်ကို မြင်တတ် မြတ်နိုးတတ်တဲ့ လူမျိုးမှာသာ အချစ်စိတ် ဖွံ့ဖြိုးတယ်”

“အလှဓာတ်ဆိုတာ ဘာလဲဆရာ”

“အလှဓာတ်ဆိုတာ စိတ်ကူးဉာဏ် အနုအရင့်လိုက်ပြီး ဖွံ့ဖြိုးတဲ့ ကြည်နူးစိတ်မှာ ထင်မြင်လာတာကလေးပဲ။ တစ်ခါကလည်း ပြောဖူး သေးသလား မမှတ်မိတော့ပါဘူး။

“လှတယ်ဆိုတာ ဘာလဲ။ အပေါ်ယံမျက်နှာပန်း အဆင်ပြေ အချိုးကျနေတာကိုပဲ လှတယ်လို့ ဆိုနေကြတယ်၊ ဥပမာ- ဥမ္မာဒန္တိ၊ ပပဝတီတို့လို အလှမျိုးရယ်၊ ခုခေတ်ဆိုရင် ရုပ်ရှင်မင်းသမီးတွေ၊ မယ်ဗမာတို့လို အမျိုးသမီးတွေရယ် ဒါတွေကို လှတယ်လို့ ပြောနေကြ တယ်။ တကယ်ဆိုတော့ ဒါတွေဟာ ပြည်သူပိုင် အလှတွေပါပဲ။

“ကိုယ်ပိုင်အလှကတော့ လူတိုင်းမှာ ကိုယ်စီကိုယ်ငှါ ရှိကြပါ တယ်။ အဲဒီနေရာမှာ စိတ်ကူးဉာဏ် အနုအရင့်လိုက်ပြီး စိတ်ကူးနုသူက

တော့ အပေါ်ယံ အဆင်ပြေ အချိုးကျမှုကို ပဓာနပြုပြီး အလှကို ဆုံးဖြတ်တယ်။ စိတ်ကူးရင့်သန်သူအဖို့ အဲဒီအပေါ်ယံအလှတွေကို မျက်နှာလွှဲပြီး သူ့အလှ သူ ရှာတတ်တယ်။

“ဥပမာဆိုပါတော့ လူအများက အရုပ်ဆိုးတယ်လို့ ဆိုကြတဲ့ ဟာမကလေးတွေကိုပဲ (ကိုအံ့ကြီးရဲ့ ‘ပန်းပုသူဇာ’ ထဲကလို) ကိုယ် ထင်ရာ အမွမ်းတင်သူပဲ အလှဘုရင်လို့ ဆုံးဖြတ်တတ်ပေတယ်။ လူ အများက ‘ဟင် နဖူးကလည်းမောက်၊ နှာရောင်ကလည်း ကောက်’ လို့ အပြစ်ဆို ကဲ့ရဲ့ကြပေမဲ့ အနုပညာစိတ်ကလေး ရှိတဲ့လူကတော့ နဖူး မောက်နဲ့ နှာရောင်ကောက်ကလေးဟာ ချစ်စရာကလေးပဲလို့ စွဲမြဲမှတ် ထင်ပေလိမ့်မယ်။

“ပြောလက်စနဲ့ ဆက်ပြောလိုက်ရဦးမယ်။ အင်္ဂလန်မှာ နာမည် ကြီးတဲ့ ဆာလောရင့်အော်လီဗီယားဆိုတဲ့ ဇာတ်မင်းသားကြီးဟာ အသက် ၅၃ နှစ်ရှိခါမှ သူနဲ့ တွဲကတဲ့ ဂျိုးပလောင်းမင်းဆိုတဲ့ ဇာတ် မင်းသမီးလေးကို ချစ်တာနဲ့ သူ့ဇနီး နာမည်ကျော်ရုပ်ရှင်မင်းသမီး ဗီဗီယံကလေးကို ကွာရှင်းပြီး ယူလိုက်တယ်။

“ကောင်မလေးက သူ့ထက် နှစ်အစိတ်ငယ်တယ်။ ဆရာလည်း ဂျိုးရဲ့ဇာတ်ပုံကို သေသေချာချာ ကြည့်မိပါတယ်။ ကောင်မလေးက တခြားလူတွေအဖို့ ရုပ်မချောပါဘူး၊ နဖူးမောက်မောက်နဲ့ အင်္ဂလိပ် (Snub Nose) လို့ခေါ်တဲ့ နှာခေါင်းလန်တန်တန်ကလေးပဲ။

“ဆာလောရင့်အော်လီဗီယားဟာ သူ့ထက် အများကြီးလှတဲ့ ဇာတ်မင်းသမီးတွေနဲ့ ဇာတ်ခုံပေါ်မှာရော၊ ရုပ်ရှင်ထဲမှာရော တွဲခဲ့ရ ပေါင်း များခဲ့လှပြီပေါ့။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီ ဂျိုးကလေးကိုမှ လှတယ်လို့ စွဲ မှတ်တယ်။

“သူမြင်တဲ့ အလှဟာလည်း တခြားလူတွေမြင်တဲ့ အလှမျိုးလို့

ရုပ်ရည်မှာ တည်နေတာမဟုတ်ဘူး။ ဂျိုးရဲ့ သွက်လက်ပုံ၊ အကင်းပါးပုံ၊ အနုပညာကို လေးစားပုံတို့က ထွက်ပြုလာတဲ့ စိတ်ဓာတ်ရဲ့ အလှဖြစ်တယ်လို့ သူ့ကိုယ်တိုင်က ဖွင့်ပြောတယ်။ အခုတော့ သူက ဂျိုးပလောင်းမင်းနဲ့ အတူတူနေနေတယ်။ ကလေးတောင်ရနေပြီ”

“ဆရာ ဒီလိုဆိုရင် ဆရာပြောတဲ့ Intellectual ဖြစ်တဲ့လူဟာ အလေလိုက်တာမျိုးတွေ ကင်းသလား”

“ဪ ဒါကို ဘယ်ပြောနိုင်မလဲ။ ကင်းချင်ကင်းမယ်၊ မကင်းချင်လည်းနေမယ်။ ဒါပေမဲ့ များသောအားဖြင့်တော့ ကင်းပေလိမ့်မယ်။ သက်သက်မဲ့ ရွတ်တဲ့သဘောနဲ့ လုပ်တာတွေလည်း ရှိချင်ရှိမှာပေါ့။ ဒီလိုလူမျိုးတွေဟာ တစ်ရှူးထိုးလုပ်တော့ လုပ်တတ်တယ်။ အနုပညာသမားတွေလည်း ရွတ်တိရွက်ထိုး လုပ်တတ်တာပဲ။ အဆင်ခြင်ကြီးတဲ့ လူကတော့ ထိန်းသိမ်းမှုမှာ သာပေမယ်ပေါ့။

“ထိန်းသိမ်းမှုဆိုတာဟာလည်း အခက်သားပဲ၊ စိတ်ဝင်စားခြင်းဆိုတဲ့ အကြောင်းတရားက အများကြီး ဩဇာပေးတယ်။ ဆင်ခြင်ခြင်းဆိုတဲ့ အကြောင်းတရားကလည်း ဝင်ပြီး ဩဇာပေးသေးတယ်။

“ဥပမာ- လူတစ်ယောက်ဟာ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ ဆိတ်ကွယ်ရာ အရပ်မှာ တွေ့ကြုံပြီဆိုပါတော့။ အဲဒီလူဟာ ဖောက်ပြန်ရမယ်လို့ တထစ်ချ မပြောနိုင်ဘူး။

“သူ့ရဲ့ ဆင်ခြင်ခြင်းက တားဆီးလိုက်ရင် ဖောက်ပြန်မှုဖြစ်နိုင်ဖို့ အင်မတန် ခဲယဉ်းသွားမယ်။ စိတ်ဝင်စားခြင်းက တိုက်တွန်းပေမဲ့ ဆင်ခြင်ခြင်းက တားဆီးပေလိမ့်မယ်။ အဲဒီမှာ အားပြိုင်ကြမှာပေါ့။ အားများတဲ့ဘက်က နိုင်မယ်။

“ဥပမာ- သူ ချစ်ကြိုက်နှစ်သက်နေတဲ့ မိန်းမဆိုရင် သူ ဆင်ခြင်ခြင်း အင်အားနည်းပြီး ဖောက်ပြန်တာမျိုး ဖြစ်နိုင်တယ်။ တစ်ခါ

စိတ်ဝင်စားမှုမှာလည်း အနုအရင့် ရှိသေးတယ်။ ချစ်ခင်ရုံတွင် မကဘူး။ မြတ်နိုးတယ်ဆိုရင် ဖောက်ပြန်ဖို့ ခဲယဉ်းပေမဲ့ တထစ်ချ ပြောလို့မရတဲ့ ကိစ္စမို့ ယောက်ျားလစ်ရင် ဆွဲမှာပဲ။ ကြုံရင်ဖြစ်မှာပဲလို့တော့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင် ကြီး မပြောသာဘူး။”

“ဆိုကြပါစို့ဗျာ၊ အလှစိတ်ပိုကဲတဲ့ လူအဖို့မှာ ပြည့်တန်ဆာမကို ရွံရှာတယ်။ ရွံတော့ ဖောက်ပြန်ချင်တဲ့စိတ်ပေါ်ဖို့ ခဲယဉ်းတယ်။ ဥပမာ ဆိုကြပါစို့။ လူတစ်ယောက်ဟာ သူကြိုက်တတ်တဲ့အစာပဲ ဆိုပါတော့၊ ပန်းကန်မှာ သန့်သန့်ပြန်ပြန်သာဆိုရင် သူ ယူစားတော့မှာ အမှန်ပဲ။ ဒါပေမဲ့ ကြမ်းပေါ်ချထားမယ်။ မြေကြီးပေါ်မှာ ကျနေတယ်ဆိုရင် မစား တော့ဘူး။

“နောက်တစ်ခါ ဆိုကြပါစို့။ အစားအသောက်က ကောင်း ကောင်းမွန်မွန်မို့ စားရမှာ မစားရက်ဘဲ မြတ်မြတ်နိုးနိုးနဲ့ ဘုရားတင် ထားတာမျိုးလည်း ရှိသေးတယ်။ အဲဒီလို အမြတ်နိုးလွန်ရင် မဖောက် ပြန်တတ်ဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကိုယ်က ချစ်ခင်မြတ်နိုးတဲ့ မိန်းမကို ကိုယ် တစ်နေ့သောအခါမှာ ယူရမှာပဲလို့ ပိုင်းဖြတ်ပြီးသားဆိုရင် အခုတင်က ပြောတဲ့ ဆင်ခြင်ခြင်းက အဆုံးအဖြတ်တစ်မျိုး ပေးတော့လည်း ဖောက် ပြန်ချင် ဖောက်ပြန်မှာပေါ့။ ဒါကို ဖောက်ပြန်တယ်လို့ ဆိုဖို့တောင် အတော်ခဲယဉ်းတယ်။ ဘယ်လို ခေါ်ရမှန်းတော့ ဆရာဖြင့် မသိပါဘူး။”

“ဟုတ်ကဲ့၊ နားလည်သင့်သလောက်တော့ နားလည်ပါပြီ ဆရာ”

“ဆက်ပြောရဦးမယ်။ ဖောက်ပြန်တယ်ဆိုတာဟာ လွယ်လှ တယ် မထင်နဲ့၊ အဆင်ခြင်နည်းတဲ့ လူတွေအဖို့မှာ ကြုံရင်ဖြစ်၊ လစ်ရင် ဆွဲဆိုတာမျိုးဖြစ်ဖို့ မခဲယဉ်းပေမဲ့ အဆင်ခြင်ကြီးတဲ့ လူတွေမှာ ကိုယ် ကာယ ဖောက်ပြန်တော့မယ် တကဲကဲ ဖြစ်နေတာတောင်မှပဲ အတွင်း စိတ်ကလေးက အချိန်မီလာပြီး တားဆီးလိုက်လို့ မဖြစ်မြောက်တာမျိုး

ရှိသေးတယ်။ ဆရာ တစ်ခါက ပြောခဲ့ဖူးတဲ့ သြတ္တ ပွတရားက အချိန်မီ လာပြီး တားဆီးတတ်တယ်။

“မသင့်တော်ဘူးဆိုတဲ့ စိတ်ကလေးဟာ အတွင်းကျတဲ့ စိတ် ကလေးအဖြစ်နဲ့ ရှိနေတတ်တော့ ဥပမာ ကာမသံဝါသကိစ္စပြုမယ်လို့ ကြိုးပမ်းဦးတော့ ကာယကံမြောက် မဖြစ်တော့ဘူး။ အဲဒီ အစွဲစိတ် ကလေးက မသိမသာ တားလိုက်တော့ သက်ဆိုင်ရာ ကိုယ်အင်္ဂါအစိတ် အပိုင်းမှာ တစ်ခါတည်း ချို့တဲ့သွားတဲ့အဖြစ်ကို ရောက်ရတယ်။ စိတ် ဆိုတာ သိပ်ထူးဆန်းတယ်။ အပြင်ဘက်က စိတ်က ဘယ်လိုပဲ တိုက် တွန်းပေမဲ့ အတွင်းစိတ်ကလေးက မသိမသာ လာပြီး တားလိုက်တာနဲ့ ကိုယ် အလိုရှိသလို ကိစ္စမပြီးမြောက်တော့ဘူး။

“ဒါကြောင့်မို့ ပြောတာပေါ့။ ဥပမာဆိုကြပါစို့ကွယ်၊ ဝတ်လစ် စားလစ် မိန်းမတစ်ယောက်ကို မြင်တွေ့ရတဲ့ ယောက်ျားနှစ်ယောက်။ သူတို့နှစ်ယောက်စလုံးရဲ့ စိတ်ဂယက်ရိုက်မှုဟာ တူတယ်ထင်သလား။ မတူဘူးကွယ်။ တစ်ယောက်သောသူမှာ ကာမစိတ်တွေ တက်ကြွလာချင် လာမယ်။ တခြားတစ်ယောက်မှာတော့ အနုပညာစိတ် ပေါ်ထွန်းလာနိုင် တယ်။ တစ်ယောက်က အဲဒီမိန်းမကို မြင်ပြီး ကာမဂုဏ်စိတ်တွေ လှိုင်း တံပိုးထပေမဲ့ ကျန်တစ်ယောက်ကတော့ အဲဒီမိန်းမရဲ့ ကိုယ်ကာယ အလှဓာတ်မှာ ကြည်နူးနေချင် နေနိုင်တယ်။

“ဒါကြောင့်မို့ ပန်းချီဆရာဟာ ဝတ်လစ်စားလစ် မိန်းမကို ကြည့်ရင်း မိန်းမရဲ့အလှကို အနုပညာနည်းနဲ့ ဘယ်လို သရုပ်ဖော်ရမယ် ဆိုတာ ကြံစည်ဝင်စားပြီး စုတ်တံကို ခပ်သွက်သွက် ဆွဲပေးလိမ့်မယ်။ ဒီနည်းမျိုးပေါ့။ မင်းလည်း ကြားဖူးပေမယ်။ ဟိုးရှေးအခါက ရဟန်း တစ်ပါးဟာ တရားကျင့်နေတာ အတော်ကြာပေမဲ့ ရဟန္တာမဖြစ်သေး ဘူး။

“ဒါနဲ့ တစ်နေ့ကျတော့ တောအုပ်တစ်ခုကို ဖြတ်သွားရာမှ ထင်းခွေမိန်းမက သူ့ကို မြူဆွယ်လိုတဲ့သဘောနဲ့ ပြုံးပြတယ်။ အဲဒါကို ရဟန်းက မိန်းမရဲ့ သွားတွေကို မြင်ရတော့ အရိုးတွေပါလားဆိုတဲ့ အမြင်ကိုမြင်ပြီး ချက်ချင်းပဲ အရဟတ္တမဂ်၊ အရဟတ္တဖိုလ် ရတယ်တဲ့။

“စိတ်ဂယက်ရိုက်မှုဟာ ပုဂ္ဂိုလ်လိုက်ပြီး ကွဲပြားခြားနားတတ် တယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းပါပဲကွယ်။ အဲဒါကြောင့်မို့ ယောက်ျားတွေဟာ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်မှာ ဖောက်ပြန်ရမှာပေါ့။ ရဟန္တာမှ မဟုတ်ဘဲလို့ တထစ်ချပြောတာမျိုးဟာ မှန်တယ်လို့ မဆိုနိုင်ဘူးကွယ်။ ဖောက်ပြန် ချင် ဖောက်ပြန်နိုင်တယ်။ ဒါပေမဲ့ ဘုရား၊ ရဟန္တာလည်း မဟုတ်၊ နွားလည်းမဟုတ်ဘဲ အလယ်လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ မဖောက်ပြန်ဘဲ နေတာကိုလည်း ထည့်တွက်ရပေလိမ့်ဦးမယ်”

“တစ်ယောက်က အဲဒီမိန်းမကိုမြင်ပြီး ကာမဂုဏ်စိတ်တွေလှိုင်း တံပိုးထပေမဲ့ ကျန်တစ်ယောက်ကတော့ အဲဒီမိန်းမရဲ့ ကိုယ် ကာယအလှဓာတ်မှာ ကြည်နူးနေချင်နေနိုင်တယ်”

မိမိတို့အဖို့ အကျိုးရှိစေရန်
အားထုတ်ဆောင်ရွက်ပါ။
အားထုတ်ဆောင်ရွက်ပါ။
အားထုတ်ဆောင်ရွက်ပါ။
အားထုတ်ဆောင်ရွက်ပါ။
အားထုတ်ဆောင်ရွက်ပါ။

ပွင့်လင်းဂေဟာ အိမ်သာယာ

အားထုတ်ဆောင်ရွက်ပါ။
အားထုတ်ဆောင်ရွက်ပါ။
အားထုတ်ဆောင်ရွက်ပါ။
အားထုတ်ဆောင်ရွက်ပါ။
အားထုတ်ဆောင်ရွက်ပါ။
အားထုတ်ဆောင်ရွက်ပါ။

“လင်က မယားကို ညာနေတယ်၊
မယားက လင်ကို ညာနေတယ်။
သူတို့ကိုယ်သူတို့လည်း ပြန်ညာ
နေတယ်။ ပြီးတော့ နှစ်ယောက်
စလုံးက လူအများကို ပူးပေါင်းပြီး
ညာကြတယ်”

“အပေါ်ယံ အပြင်ပန်းမှာတော့
လင်နဲ့မယား သင့်သင့်တင့်တင့် ပဲ။
အတွင်းထဲမှာ စိတ်ချင်း မညီညွတ်
ကြတာနဲ့ သူ့ဘာသာသူနေ၊ ကိုယ့်
ဘာသာကိုယ် နေကြတဲ့ လင်မယား
တွေ အတော်များတယ်။ ဒါကို
အပြင်လူသိဖို့ ခက်လှတယ်”

(၄)

“လူတွေဟာ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ညာနေကြတာပဲ” ဟု ကျွန်တော့် မိတ်ရင်းတစ်ယောက်က ဆိုလိုက်သည်။

ဆိုပြီးသည့်နောက် သူကပင် ဆက်လက်၍ ပြောပြလေသည်။
“ကျွန်တော် ခပ်စောစောက ပုတီးစိပ်တယ်။ တရားထိုင်တယ်။ ဥပုသ် စောင့်တယ်။ သိက္ခာသမာဓိကြီးနဲ့ နေတယ်။ တကယ်ဆိုတော့ ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှာ အမျိုးမျိုး သောင်းကျန်းနေတာပဲ။ ပြီးတော့ လူတွေ ကိုယ့်ကိုယ်ကိုယ် ညာတာတွေထဲမှာ အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်တာ ပိုပြီးဆိုး၊ ပိုပြီးလည်းများတယ်။ ကျွန်တော်တော့ ထင်တာပဲ။ အိမ်ထောင် တစ်ရာမှာ ကိုးဆယ့်ကိုးလောက်အထိ မအောင်မြင်ကြဘူး။ ဒါပေမဲ့ လူမသိကြဘူး။”

“ဟုတ်တာပေါ့ဗျ။ အိမ်ထောင်တစ်ခုဟာ မအောင်မြင်ပါဘူးလို့ လူအများအရှေ့မှာ ဝန်ခံရမှာလောက် ဝန်လေးတာမရှိဘူး။ အထူးသဖြင့် ကျွန်တော်တို့ မြန်မာတွေပေါ့။ လင်မယားကွာရှင်းတယ်ဆိုတဲ့ အကြောင်းဟာ အိမ်ထောင်မှုမှာ မအောင်မြင်တော့ပါဘူးလို့ လူသိ နတ်ကြား ဝန်ခံလိုက်တာပဲ။ မြန်မာပြည်မှာ ကွာရှင်းမှုတွေနည်းလို့

အိမ်ထောင်ရေး သာယာမှုများတယ်ထင်ရင် မှားလိမ့်မယ်”

“ဟုတ်တာပေါ့ ဆရာရဲ့၊ ကျွန်တော် ဒီကိစ္စကို တော်တော်လေ့လာ ကြည့်ပါတယ်။ လေ့လာရတာတော့ မလွယ်လှဘူးပေါ့။ ဒီကိစ္စကို ဖွင့် ပြောမယ့်သူ အင်မတန် ရှားတယ်။ အရင်းအချာ မိတ်သင်္ဂဟတွေတောင် ဖွင့်မပြောချင်ကြဘူး။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တော့ တတ်နိုင်သလောက် ရအောင်ယူပြီး စုံစမ်းကြည့်တာပဲ။

“ကျွန်တော် တွေ့ရကြုံရသမျှမှာတော့ အခုတင်က ပြောသလိုပဲ တစ်ရာမှာ ကိုးဆယ့်ကိုးအိမ်ထောင်တွေဟာ အပေါ်ယံရွှေမှုန်ကြံချည်းပဲ။ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ ဆရာ။ ဆရာရှာထားတဲ့ ဗဟုသုတနဲ့ ပြောစမ်းပါ”

ကျွန်တော့်မိတ်ရင်းက ကျွန်တော့်ကို ဆရာဟုပင် ခေါ်သည်။ တပည့်များက ဆရာခေါ်၍ မေးကြမြန်းကြသည်ကို ဖြေရခြင်းသည် သက်သာသော အလုပ်ဖြစ်၏။

မိတ်ဆွေရင်းတစ်ယောက်က ကျွန်တော့်ကို ဆရာတင်သည့်အခါ ကျွန်တော့်မှာ အတော်ပင် အနေရအထိုင်ရ ခက်လှချေသည်။

“ကျွန်တော်ကလည်း ဒီအကြောင်းကို ဂရုစိုက် လေ့လာမိပါ တယ်။ ပညာရှိခပ်များများတို့ရဲ့ ကျမ်းတွေကိုလည်း ဖတ်ကြည့်ပါတယ်။ အိမ်ထောင်ရေး မအောင်မြင်မှုမှာ အကြောင်းတွေ အများကြီးရှိတယ်။ အကြောင်းတွေက များရုံတွင် မကသေးဘူး။ ရှုပ်ထွေးရောယှက်နေတတ် တယ်။ စိတ်ကို အရင်းခံတဲ့ကိစ္စဖြစ်တော့ အသိခက်ခဲလှတဲ့ ပြဿနာပဲ ဗျ”

“စိတ်ကို အရင်းခံတယ်ဆိုတဲ့ စကားစပြီး ရှင်းစမ်းပါ”

“ဪ၊ လူနှစ်ယောက်အတူနေ၊ အတူစား၊ အတူသွား၊ အတူ အိပ်နေကြတော့ ကိုယ်ကာယချင်း ပေါင်းသင်းမှုဆိုတာဟာ ထင်ရှားနေ တဲ့ အကြောင်းပဲ။ ဒါပေမဲ့ အိမ်ထောင်ရေးဟာ ကိုယ်ကာယချင်း

ပေါင်းသင်းတာက ပဓာနမဟုတ်ဘူး။ စိတ်သာ ပဓာနဖြစ်တယ်။ ကိုယ်ကာယချင်း တွေ့ထိမွန်ထူနိုင်ရင် ဘယ်လောက်ကြာမှာလဲ၊ မကြာခင်ပဲ ထိပါများတော့ ထုံပြီးသွားတော့မှာပေါ့။ ရိုးသွားမယ်၊ ရိုးရာက နေပြီး နောက်ဆုံးတော့ အိသွားမယ်၊ ငြီးသွားမယ်။

“အရင်ဆုံး သတိထားဖို့က အိမ်ထောင်ရေးဟာ ကာမဂုဏ်ကိစ္စမပါလို့ မဖြစ်ဘူးဆိုပေမဲ့ ကာမဂုဏ်ကိစ္စပေါ်မှသာ တည်နေတာမဟုတ်ဘူး။ ပြီးတော့လည်း ကာမဂုဏ်ကိစ္စဆိုတာ ကိုယ်ကာယနဲ့ သက်ဆိုင်တယ်လို့ အပြင်ပန်းမြင်နိုင်ပေမဲ့ စိတ်က ဆွဲဆောင်နေလို့ ဖြစ်တာဆိုတာကိုလည်း အထူးသတိပြုရပေမယ်။ စိတ်က အရေးကြီးတယ်၊ စိတ်မရှိရင် ကာမဂုဏ်ကိစ္စမရှိဘူး။ ရှိဦးတော့ ကျေနပ်စရာ မဖြစ်ဘူး။ ပိုပြီး ငြီးငွေ့စရာသာဖြစ်မယ်”

မိတ်ဆွေက စီးကရက်ဖွာရင်း ခေါင်းညိတ်လေသည်။

“ကာမဂုဏ်ဆန္ဒဟာ အစားအသောက်စားသလို ရေငတ်သလို ပါပဲ။ လိုရာရပြီးရင် ပြေပျောက်သွားတာပဲ။ ခဏကလေးသာ ကြာတယ်။ အိမ်ထောင်ရေးမှာ ဒါကလေးနဲ့သာ အရင်းတည်ရရင် ဘယ်မှာ ကြာရှည်ခံမှာလဲဗျာ။ ဒါပေမဲ့ အိမ်ထောင်ဆိုတာ ပျက်ခဲသားပဲ။ ပျက်ခဲတာက ခိုင်လို့တော့ မမှတ်လေနဲ့၊ ပျက်ပြိုတာကို အခွင့်မပြုလို့ပေါ့။

“ဘယ်လိုလဲဆိုတော့ အိမ်ထောင်ရေး ပျက်ပြိုတယ်ဆိုတာကို လူအများက လက်မခံချင်တာနဲ့ အိမ်ထောင်ဟာ မပျက်ဘဲ ဟန်ဆောင်မှုနဲ့ ကျားကန်ထားတာတွေ အများကြီးပဲ။ ခင်ဗျားပြောသလိုပဲ ညာနေကြတယ်။ လင်က မယားကို ညာနေတယ်။ မယားက လင်ကို ညာနေတယ်။ သူတို့ကိုယ်သူတို့လည်း ပြန်ညာနေတယ်။ ပြီးတော့ နှစ်ယောက်စလုံးက လူအများကို ပူးပေါင်းပြီး ညာကြတယ်”

“ဟုတ်တယ် ဆရာ၊ ရိုးသားစွာ လင်မယားကွာရှင်းလိုက်ကြရင်၊

ပြီးတော့ နောက်အိမ်ထောင်ပြုလိုက်ကြရင် အားလုံးက အထင်သေးကြ တယ်။ ကဲ့ရဲ့ကြ၊ အပြစ်တင်ကြမှာစိုးတာနဲ့။ ဘယ်လောက်များမလဲဆို တာ ကျွန်တော်ဖြင့် မတွေးဝံ့တော့ပါဘူး။”

“အဲဒီသနားစရာ ဟန်ဆောင်အာဇာနည်တွေ ဦးရေဟာ မရေ တွက်နိုင်ဘူးပေါ့။ ရေတွက်နိုင်ခွင့်လည်း မရနိုင်ဘူးလေ။ ဘယ်သူကမှ ဖွင့်ဟဝန်ခံမှာမှ မဟုတ်ဘဲ။”

“ဖွင့်ပြောဖို့ အခက်သားပဲ။ အပေါ်ယံ အပြင်ပန်းမှာတော့ လင်နဲ့ မယား သင့်သင့်တင့်တင့်ပဲ။ အတွင်းထဲမှာ စိတ်ချင်းမညီညွတ်ကြတာနဲ့ သူ့ဘာသာသူနေ၊ ကိုယ့်ဘာသာကိုယ်နေကြတဲ့ လင်မယားတွေ အတော်များတယ်။ ဒါကို အပြင်လူသိဖို့ ခက်လှတယ်။”

“ဟုတ်တယ်ဆရာ၊ ကျွန်တော်နဲ့ အင်မတန် ရင်းနှီးတဲ့ မိတ်ဆွေ တစ်ယောက်က ရင်းနှီးလွန်းလို့ ဖွင့်ပြောဖူးတယ်။ သူ့ရဲ့ဇနီးဟာ ဘာမျှ ရန်လည်းမဖြစ်၊ စကားလည်းမများ၊ အပြင်ပန်းက အတော်အေးချမ်း တယ်ထင်ရပေမဲ့ အိမ်ထဲမှာ အတူနေရင်း ကွဲနေကြတာ ရှစ်နှစ်ရှိပြီတဲ့။”

“ဒီအကြောင်းတွေဟာ တဖြည်းဖြည်း စုံစမ်းလိုက်ရင် အတော် များများ တွေ့ရလိမ့်မယ်။ လင်မယားချင်း စကားမပြောကြဘဲ တစ်အိမ် တည်းမှာနေကြတာ အသက်ထက်ဆုံးပဲ။ အဲဒီလိုဟာတွေရှိတယ်။”

“ကျွန်တော်တို့ မြန်မာတွေမှာ အတော်များတယ်လို့ ထင်မိတာ ပဲ။ ကျွန်တော်တို့ရဲ့ ယဉ်ကျေးမှုဥပဒေတွေမှာ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဝန်ခံ ရမှာ ရှက်တယ်ဆိုတဲ့ အစွဲရှိနေတာကိုးဗျ။”

“အနောက်တိုင်းမှာတော့ လင်မယားချင်း စိတ်မညီညွတ်ရင် နှစ်ယောက်သား တိုင်ပင်ပြီး ကွာရှင်းလိုက်တာပဲ။ ဒီလို ကွာရှင်းလိုက် ကြလို့ ဘယ်သူကမှ သူတို့ကို အပြစ်မတင်ကြဘူး။ သူတို့မှာလည်း စိတ်အကြီးအကျယ် ထိခိုက်တယ်လို့ မဆိုသာဘူး။ အခြေအနေပြောင်း

တဲ့အတိုင်း အနေအထိုင်ပြုပြင်ပြီး နေကြတာပဲ။ အသစ်ယူချင်လည်း ယူလိုက်ကြတယ်။ မယူချင်သေးတဲ့ လူလည်း မယူသေးဘဲ နေလိုက် တယ်။ ကျွန်တော် အစကတော့ ကျွန်တော်တို့ဆီမှာ ဒီအမှုတွေနည်းလို့ အိမ်ထောင်မှု အောင်မြင်တယ်လို့ ကြွားရမှာ ခက်ခက်ပဲ”

“ပြောင်ပြောင်ပဲ ကွာလိုက်ရတာက ကောင်းတာပေါ့ဗျာ။ မကွာ ရှင်းဘဲ အိမ်ထဲမှာတင် ကွဲနေကြတာက အတော်ခက်တယ်”

“မကွာရှင်းတာကတော့ ယဉ်ကျေးမှုဥပဒေထုံးတမ်းက ဒီလို ကွာရှင်းတာကို မနှစ်သက်ကြရုံတွင်မကဘူး။ သားတွေ သမီးတွေ ငဲ့ညှာတာလည်း အများကြီးပါပါတယ်။ မြန်မာဆန်တဲ့ မြန်မာပညာရှိ တချို့က ဆိုကြတယ်။

“အိမ်ထောင်ရေးမသာယာရင် အခြေသစ် အနေသစ် ပြောင်း လိုက်တာက ညံ့ဖျင်းရာကျတယ်။ တစ်သက်လုံးပဲ အောင့်အည်းနေလိုက် ဖို့ပဲ ကောင်းတယ်တဲ့။ သူတို့ကတော့ လောကကြီးမှာ လူကဲ့ရဲ့မှာ၊ အပြစ်တင်မှာ အင်မတန်စိုးတယ်။ အဲဒီဘေးဒဏ်ကို ကြောက်ပြီး တစ်သက်လုံး မကွဲမပျော် နေလိုက်ကြတာပဲ”

“ဒီပညာရှိတွေကတော့ ရှေးကျတဲ့ အယူအဆတွေကိုပဲ ရင်မှာ ပိုက်ထားသေးတာကို”

“ဪ..... သူတို့က ခေတ်ပညာတတ်ပေမဲ့ မြန်မာဆန်ကြတာ ကို”

“တခြားပြည်တွေမှာလည်း ဒီအလေ့ မထွန်းကားဘူးလို့ မဆို နိုင်ပါဘူးဗျာ။ ဒါပေမဲ့ မယားယူတာနဲ့ အိမ်ထောင်ပြုတာ၊ အပြောင်း အလဲလုပ်တာ ကွာသေးတယ်။ မယားငယ်ယူတာက ကာမဂုဏ် နယ်ချဲ့ တာ သက်သက်ပဲ”

“ဒါဖြင့် မယားကို ကွာရှင်းပြီး နောက်အိမ်ထောင်သစ်ထူတာက

ဘယ်လိုသဘောလဲ။ ကာမဂုဏ်ကြောင့် မဟုတ်ဘူးလား”

“ဟာ အိမ်ထောင်ရေးမှာ ကာမဂုဏ်ကြောင့် မဟုတ်ဘူးလို့ ဘယ်ဆိုသာမှာလဲဗျာ။ ဒါပေမဲ့ ဒါချည်း မဟုတ်ဘူးလို့တော့ ဆိုနိုင်ဖို့ အကြောင်းတွေ ရှိသေးတယ်။ ကျွန်တော်လည်း ပြောပြဖူးသားပဲ။ အချစ်နဲ့ အကြိုက် ခွဲခြားသိဖို့လိုတယ်လို့”

“အချစ်နဲ့အကြိုက် ဆိုတာကလည်း တော်ရုံတန်ရုံနဲ့ ခွဲခြားလို့ ရတာမျိုးမှ မဟုတ်ဘဲ၊ အခက်သားပဲလေ”

“ဟုတ်တယ်၊ အတော်ပဲခက်တယ်။ အင်္ဂလိပ်စာရေးဆရာကြီး အော်စကာဝိုင်းလဒ်ပဲ ထင်ပါရဲ့ ပြောတယ်။ အချစ်ဆိုတာဟာ တစ္ဆေနဲ့ တူတယ်။ တစ္ဆေအကြောင်းပြောတဲ့လူတွေ အများကြီးပဲ။ တစ္ဆေကို တွေ့ဖူးတဲ့လူကတော့ အတော်နည်းတယ်တဲ့။ ကျွန်တော်တော့ ကံအကြောင်းတရားကို အကြီးအကျယ် ယုံပါတယ်။

“အိမ်ထောင်ရေးမှာ ကံဟာ အခရာပဲ။ လင်မယားရယ်လို့ ယူကြ စဉ်က ဒါအချစ်ပဲ၊ ဒါအကြိုက်ပဲ ခွဲခြားနိုင်ဖို့ ဘယ်မှာဖြစ်မှာလဲဗျာ။ တကယ့်အချစ်နဲ့ အကြိုက်ဆိုတာလည်း ခွဲလို့ရခဲဘိခြင်းပဲ။ ပြီးတော့ လည်း အိမ်ထောင်ပြုတယ်ဆိုတာ အလျဉ်းသင့်သလို ဖြစ်ကြရတဲ့ကိစ္စမို့ ဘယ်လိုမှ ကြိုတင်ပြောလို့ မဖြစ်နိုင်ပါဘူး။ မြန်မာစကားရှိတယ်လေ။ ရေစက်ဆုံလို့ ပေါင်းကြရတာ ရေစက်ကုန်တော့ ကွဲကြတာပေါ့။ ရေစက်ကုန်တယ်ဆိုတာဟာ ကံစီမံမှုပေပဲဗျာ၊ ကံစီမံရာကို ခံကြရမှာ ချည်းမို့ အပြစ်မဆိုသာပါဘူး”

“အိမ်ထောင်ရေးတည်မြဲခိုင်ခံ့အောင် ဘယ်လိုလုပ်သင့်တယ် ဆိုတာ ဆရာအမြင်အရ ပြောပြစမ်းပါ”

“ဆေးမြီးတို့ မရှိဘူးဗျာ၊ မပြောဝံ့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ပြောပြတာတွေဟာ အသုံးကျချင်မှ ကျမယ်။ လူမှုရေးဟာ ရှုပ်ထွေးလွှာ

ပါတယ်။ ကျွန်တော်ဖြင့် လူ့အကြောင်းကို ဂရုစိုက်ပြီး ကြည့်လေလေ လူ့အကြောင်း မသိလေလေပါပဲ။ ကျွန်တော်တော့ ကျွန်တော့်အကြောင်း ကိုတောင်မှ မသိပါဘူးဗျာ။ အိမ်ထောင်မသာယာမှုတွေကတော့ နေရာတကာ ကမ္ဘာနဲ့အဝန်းဆိုသလိုမို့ အိမ်ထောင်ရေးသာယာမှုကို ဖြစ်စေတဲ့ နည်းလမ်းကို ဘယ်သိပုံပါရဂူကမှ ရှာလို့မတွေ့သေးဘူး၊ နောင်လည်း တွေ့မှာမဟုတ်ဘူး။

“အင်း ဟုတ်ပေသပေါ့။ စိတ်ဟာ ဘယ်သိပုံပါရဂူရဲ့ အစမ်း အသပ် အစစ်အဆေးခံတာမှ မဟုတ်ဘဲ။ စိတ်နှစ်စိတ် ပေါင်းစပ်ဖို့လိုတဲ့ အိမ်ထောင်ရေးဆိုတဲ့ကိစ္စမှာ အောင်မြင်ရန် နည်းလမ်းရယ်လို့ ရှိနိုင်ခဲဖို့ ခဲယဉ်းသားကလား။

“စိတ်နှစ်စိတ်ပေါင်းစပ်ဖို့ဆိုတာ အင်မတန် ဖြစ်နိုင်ခဲတယ်။ အိမ်ထောင်ရေးမှာ သာယာယောင်ရှိနေတဲ့ လူတွေကို သေသေချာချာ ကြည့်စမ်း၊ ကိုယ်က ချစ်နေရင် ကိုယ်က သူ့အလိုကိုလိုက်ပြီး သူ့စိတ် နောက်ကို ကိုယ့်စိတ် အလိုက်ခိုင်းရမယ်ဆိုတဲ့ သဘောထားပိုက်ထားတဲ့ လူတွေချည်းပဲ”

“အဲဒီလူတွေဟာ စိတ်ချမ်းသာမှု ရကြသလား”

“စိတ်ချမ်းသာမှုဆိုတာလည်း အတော်ခက်တဲ့ စကားပဲ။ ခံနိုင် တုန်း၊ ကျေနပ်တုန်းမှာတော့ စိတ်ချမ်းသာတယ်ပဲ ဆိုပါတော့။ မခံနိုင် ဘူး၊ မကျေနပ်တော့ဘူးဆိုတာနဲ့ တစ်ပြိုင်နက် အရင်က ခံခဲ့ရတဲ့ ဒဏ်တွေနဲ့ ပိုပြီး တန်ပြန်ရိုက်နိုင်တယ်။ ခံနိုင်တယ်ဆိုတာလည်း စဉ်းစားကြည့်လေ။ သစ်ငုတ်တောင်မှ ခလုတ်တိုက်ပါများရင် နဲ့သေး တယ် မဟုတ်လား။

“အိမ်ထောင်ရေးမှာ ကျွန်တော့်အထင် ပြောတာနော်။ စိတ်ထား၊ သဘောထားချင်း ကွဲပြားနေရင်တော့ တစ်နေ့မဟုတ် တစ်နေ့ဆိုသလို

ကွဲကြမှာပဲ။ ကွဲတယ်ဆိုတာ စိတ်ချင်းကွဲမှာကို ဆိုတာလေ။ လူချင်းကွဲ ချင်မှကွဲမယ်။ ဟန်ဆောင်အာဇာနည်စာရင်းထဲ ရောက်သွားကြမှာပေါ့။

“ဥပမာ- အိမ်ထောင်သည်နှစ်ယောက်ဟာ နှစ်နှစ်ဆယ်ကျော်၊ အစိတ် ပေါင်းပြီးကာမှ စိတ်ချင်းကွဲလာကြတယ် ဆိုပါတော့။ ပြန်ပြီး စိစစ်ကြည့်ရင် ဟိုအရင်တုန်းကတည်းက စိတ်ချင်းမဟပ်တာကလေးတွေ အများကြီးကို တွေ့ရလိမ့်မယ်။ အဲဒီ မဟပ်မိတာကလေးတွေဟာ အရေးပါအရာရောက်တယ်လို့ အောက်မေ့စရာမဟုတ်ဘူးလို့ ဆိုနိုင်ပါတယ်။ အဲဒါကလေးတွေကို မှတ်ထားတယ်လို့ မဆိုနိုင်ပေမဲ့ ရင်ထဲမှာ အညှိကလေးတွေလို ကပ်နေတယ်။ အဲဒီလို အညှိကလေးတွေ တဖြည်းဖြည်း ကပ်ပါများတော့ ဒန်အိုးဆိုရင် ပေါက်ရောပေါ့ ဟုတ်လား။”

ကျွန်တော့်မိတ်ရင်းက ခေါင်းညိတ်ရင်း စီးကရက်မီးညှိ၍ ဖွာပြန်လေသည်။

“ဒီလိုချပြောရင် ရယ်စရာတောင်ဖြစ်နိုင်တဲ့၊ သူ့ချည်းဆိုရင် မဖြစ်လောက်တဲ့ အသေးအဖွဲ့ မညီညွတ်မှုကလေးတွေကို မမြင်ကြတဲ့ အလျောက် လူတစ်ယောက်က သူ့ဇနီးသည်ကို မချစ်ခင် မကြင်နာသလို လုပ်ရင် ဇနီးသည်က နားမလည်နိုင်အောင်ဖြစ်ပြီး သူထင်ရာမြင်ရာကို စွဲပြီး ရေရွတ်ပြောဆိုလေတော့သတည်းလို့ပဲ ဆိုရမှာပေါ့ဗျာ။

“ဒါကတော့ နှစ်ယောက်စလုံး အပြစ်မကင်းကြဘူးပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ယောက်ျားပြစ်မှုက ပိုပြီးထင်ရှားတော့ စီရင်ချက်ချရင် ယောက်ျားသာ ခံစေပေါ့။ ဟုတ်ပါတယ်။ မယားငယ်လျှောက်ယူနေတဲ့ ယောက်ျားတွေလည်း ရှိပါတယ်။ ရှုပ်ရှုပ်ယှက်ယှက်တွေ ပြည့်လို့ပေါ့။ ဒါတွေကို ထည့်မပြောပါဘူး။ တစ်သက်လုံး ကိုယ့်သိက္ခာကို ကိုယ်ရိုသေလာကြရာက ဖြစ်သွားရတဲ့ လူတွေကလည်း ရှိသေးတယ်။

“ကျွန်တော်ငယ်ငယ်တုန်းက ကျွန်တော်တို့မြို့မှာ တော်တော်ရိုး

တဲ့ ခရစ်ယာန်ကင်းထောက်ဆရာတစ်ယောက်ရှိတယ်။ အတော်ပဲ သိက္ခာသမာဓိရှိပါတယ်။ ဒါနဲ့ အသက်လေးဆယ်ကျော်၊ ငါးဆယ် လောက်မှာပေါ့ဗျာ။

“တစ်နေ့တော့ မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ လိုက်ပြေးတယ်။ သူ့မိန်းမ နဲ့ ကလေးတွေကို ထားပစ်ခဲ့တယ်။ အဲဒီလိုလူမျိုးတွေပေါ့ဗျာ။ ရိုးပုံ ရိုးလက်နဲ့ ကမြင်းထတာလို့ အပြစ်တင်ခံရတာ။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော် တော့ ဒီလို မထင်ဘူး။ ဒီလူဟာ အဲဒီလို မိန်းမတစ်ယောက်နဲ့ လိုက်ပြေး တဲ့အပြစ်ကလွဲလို့ တစ်သက်လုံး ဘာအပြစ်မှရှိတယ်လို့ မကြားရဖူးဘူး။ အဲဒီလိုလုပ်သွားတာ ကာမဂုဏ်စိတ်ကြောင့်လို့ ထင်သလား။

“အချစ်ကြောင့်လို့ ဆိုရမှာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ကျွန်တော်တော့ သိပ်သဘောမပေါက်လှဘူး။

“ကာမဂုဏ်စိတ်ဆိုတာကတော့ဗျာ လူတိုင်းမှာ၊ သတ္တဝါတိုင်းမှာ ရှိတာပေါ့။ အထူးပြောနေဖို့ ဘယ်လိုမလဲ။ ဒီလိုမိန်းမနဲ့ ပြေးပြေး မပြေးပြေး ကာမဂုဏ်စိတ်တော့ သူများနည်းတူ ရှိတာပေါ့။ ဒါပေမဲ့ ဒီကိစ္စမှာ ကာမဂုဏ်စိတ်ဓာတ်ကို အရင်းခံတာလား၊ ကာမဂုဏ်စိတ်က တိုက်တွန်းတာလား။ မဟုတ်ပါဘူးဗျ။ အချစ်စိတ်က တိုက်တွန်းတယ် လို့ ပြောလိုက်ရုံနဲ့လည်း ခင်ဗျားနားလည်ချင်မှ နားလည်မယ်။

“အချစ်စိတ်ဆိုတာ ဘာလဲ၊ ကိုယ့်မှာလိုနေတဲ့ အရည်အချင်း ကလေး သူ့မှာရှိတယ်လို့မြင်တာနဲ့ (တကယ်မမြင်နိုင်ဦးတော့ ရှိဦး မယ်လို့ မျှော်လင့်တာနဲ့) သူ့ကို ကိုယ့် စိတ်ပေးလိုက်တယ်။ အဲဒီလို ပေးတာကိုပဲ ချစ်တယ်လို့ဆိုရမှာပေါ့။ အဲဒီ ခရစ်ယာန်ဆရာရဲ့အကြောင်း ကို ကျွန်တော် စုံစမ်းကြည့်တယ်။ သူဟာ ရိုးရိုးအအ အေးအေးပဲ။ သူ့ ပထမမယားလည်း သူ့လိုပဲ ရိုးအေးအေးပဲ။ လူတွေကတော့ ဒါမျိုးကို လိုက်ဖက်တယ်ပြောမှာပေါ့။ ဒါ မှားတဲ့အယူအဆပဲဗျ။

“အဲဒီခရစ်ယာန်ဆရာဟာ သူ့ကိုယ်တိုင်က ရိုးအ အေးတော့ သူ့ရင်ထဲမှာ သူ့မှာမရှိတဲ့ အရည်အချင်းတွေကို လိုလားတယ်။ နှစ် သက် တယ်။ သူ့နောက်မိန်းမကတော့ သွက်သွက်လက်လက်ရှိတယ်။ အဲဒါပဲ ကြည့်တော့။ သူ့ကိုယ်သူ ရိုးမှန်း အမှန်းသိလို့ ငါဟာ သွက် သွက်လက်လက်ဖြစ်ချင်လိုက်တာဆိုတဲ့ဆန္ဒ သူ့ရင်ထဲမှာ ရှိနေခဲ့ တယ်။ အဲဒီဆန္ဒရဲ့ ရုပ်ပုံကို သူ့ဒုတိယမိန်းမမှာ ပေါ်ပေါ်လွင်လွင် မြင်တွေ့ရတော့လည်း ဒီမိန်းမလို သူဖြစ်ချင်တဲ့ စိတ်ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ သူ့တစ်သက်မှာ မဖြစ်နိုင်ဘူးဆိုတာလည်း သိတယ်။ ဒါကြောင့်မို့ ကိုယ် မဖြစ်မယ့်အတူ ဖြစ်နေတဲ့လူကို ပိုင်ချင်လာတာပေါ့။ အဲဒီပိုင်ချင် စိတ်ဟာ အချစ်စိတ်ပဲ။

“ပြောလက်စနဲ့ ဆက်ပြောရဦးမယ်။

“ဥပမာဆိုစို့၊ မိန်းကလေးနှစ်ယောက် ရှိတယ်ဆိုပါတော့။ လူ တစ်ယောက်ဟာ နှစ်ယောက်စလုံးနဲ့ သိက္ခမ်းရာက တစ်ယောက်ကို ချစ်တယ်။ တစ်ယောက်ကိုတော့ ခင်ရုံပဲခင်တယ်။ အဲဒါ ဘယ်လို သဘောလဲ။ တစ်ယောက်ကိုချစ်တာကတော့ သူ့မှာရှိတဲ့ အရည်အချင်း (ဘာအရည်အချင်းပဲဖြစ်ဖြစ်) ကို ချစ်သူက လိုချင်တယ်။ သူ့မှာမရှိဘဲ အဲဒီမိန်းကလေးမှာ ရှိတဲ့အတွက် မနာလိုဘူး။ အဲဒီမနာလိုတဲ့စိတ်ကြောင့် ချစ်စိတ်ပေါ်လာတာပဲ။ မနာလိုစိတ်ဟာ စင်စစ်တော့ ချစ်စိတ်နဲ့ ညီအစ်ကိုတော်တယ်။ ခင်တဲ့လူကိုတော့ မနာလိုစိတ်မရှိဘူး။ သဘော ကျရုံပဲ သဘောကျတယ်။ မနာလိုစိတ် ၎င်းသွားတဲ့အခါ အချစ်စိတ် ပေါ်လာတာပဲ။ အချစ်စိတ်အင်အား နည်းလာရင် မနာလိုစိတ်က ခေါင်းထောင်လာတော့တာပဲ။

“ကဲ..... စကားအစသိမ်းတဲ့သဘောနဲ့ အိမ်ထောင်ရေးအကြောင်း နည်းနည်း ဖြည့်ပြောစမ်းပါဦး”

‘အိမ်ထောင်ရေးနဲ့ ပတ်သက်လို့ ပြောစရာတွေ အများကြီးပေါ့
 ဗျာ။ ကျွန်တော်ကတော့ မြန်မာပြည်မှာ ဝံ့ဝံ့ရဲရဲ မပြောချင်ပါဘူး။
 ပြုပြင်ရေးတွေ အမျိုးမျိုး လုပ်နေကြပေမဲ့ အိမ်ထောင်ရေးပြုပြင်မှုကိုတော့
 ဘယ်သူမှ မစရဲ၊ မတို့ရဲကြဘူး။ စဖို့ တို့ဖို့လည်း ဘယ်လွယ်မလဲဗျာ။
 တခြားနိုင်ငံတွေမှာတောင် လူတွေဟာ အတွေးအခေါ် တိုးတက်တယ်၊
 လွတ်လပ်တယ်ဆိုပေမဲ့ ဒီအိမ်ထောင်ရေးပြုပြင်မှုကို မစရဲကြဘူးဗျ။

“ဘာထရန်ရပ်ဇယ်တို့လို လူကြီးတွေက အိမ်ထောင်ရေး
 အကြောင်း တော်တော်ရဲရဲကလေး ဆိုကြပါရဲ့။ ဒါပေမဲ့ သူတို့အသံဟာ
 တောကြီးမျက်မည်းထဲအော်တဲ့ အသံလိုပါပဲဗျာ။ ဘယ်သူကမှ မကြား
 ကြဘူး။ ကြားပြန်ဦးတော့ သူတို့ရဲ့ အကြံပေးချက်ကို ဘယ်သူက
 လက်ခံဆောင်ရွက်ဝံ့မှာလဲ ခက်ပါတယ်ဗျာ”

“စိတ်နှစ်စိတ် ပေါင်းစပ်ဖို့ဆိုတာ အင်မတန် ဖြစ်နိုင်ခဲ့တယ်၊
 အိမ်ထောင်ရေးမှာ သာယာယောင်ရှိနေတဲ့လူတွေကို သေသေ
 ချာချာ ကြည့်စမ်း၊ ကိုယ်က ချစ်နေရင် ကိုယ်က သူ့အလိုကိုလိုက်ပြီး
 သူ့စိတ်နောက်ကို ကိုယ့်စိတ် အလိုက်ခိုင်းရမယ်ဆိုတဲ့ သဘော
 ထားပိုက်ထားတဲ့ လူတွေချည်းပဲ”

အိမ်ထောင်ရေးစနစ် ဝေဖန်ချက်များ

“များသောအားဖြင့် အိမ်ထောင်
ရေး မညီညွတ်မှုများသည် ယင်းသို့
အချစ်မညီဘဲ ကံစပ်၍သာ အကြင်
လင်မယား ဖြစ်နေကြသူများ၌ ဖြစ်
နေကြသောကြောင့် အိမ်ထောင်
ရေးအောင်မြင်မှု နည်းပါးနေချေ
သည်”

“ဝမ်းနည်းဖွယ် အချက်တစ်ရပ်မှာ
ငယ်ရွယ်စဉ် သွေးပူခိုက်ဝယ် လင်
နှင့် မယားသည် တစ်ယောက်နှင့်
တစ်ယောက် မခွဲနိုင်မခွာရက် ဖြစ်
နေပြီးလျှင် သူတို့ကိုယ်သူတို့ ချစ်
လှပြီဟု ထင်နေခဲ့ကြသည်”

“အချစ်အကြောင်းကို ငယ်ရွယ်
စဉ်က သေချာကျနစွာ သိသူဟူ၍
မရှိသလောက်ပင် ရှားလှချေသည်။
သွေးပူနေချိန်တွင် အချစ်
အကြောင်းကို သိနိုင်ဖို့ မဖြစ်နိုင်
လောက်အောင် ခဲယဉ်းလှချေ၏။
အကြိုက်ကို အချစ်ဟုခေါ်နေကြ
သော ဤလောကကြီးဝယ် အချစ်
အကြောင်းကို သိသမျှ ပြောပြ
ရသည်မှာ ခက်ခဲလှပါသည်”

(၅)

‘ဖောက်ပြန်တယ်ဆိုတာ’ ဆောင်းပါးနှင့် ပတ်သက်၍ ကျွန်တော့်ထံသို့ လူကိုယ်တိုင်သော်လည်းကောင်း၊ စာဖြင့်သော်လည်းကောင်း ထောက်ခံချက်များ ပြောကြားပေးပို့ကြသည်။ မိမိတို့၏ အတွင်းကျသော ကိုယ်ရေးကိစ္စများကို ကျွန်တော့်အား ဖွင့်ဟပြောပြသည့်အတွက် အထူးပင် ကျေးဇူးတင်ပါသည်။ ကျွန်တော့်မှာ လူနှင့် အတော်နီးစပ်သော ပြဿနာများကို ဝါသနာအလျောက်တစ်ကြောင်း၊ စေတနာအလျောက်တစ်ကြောင်း လေ့လာရာဝယ် ကျွန်တော့်ထံသို့ မိမိတို့၏ အဖြစ်အပျက်များ ဖော်ပြသည့် ဖွင့်ဟချက်များ ပေးပို့ခြင်းသည် ကြီးမားထူးကဲသော အထောက်အပံ့ ဖြစ်စေပါသည်။

ကျွန်တော်ရှာဖွေ၍ရသော ဗဟုသုတနှင့် ပြုစုရသော သုတေသန လုပ်ငန်းတို့သည် အများအကျိုး ဖြစ်ထွန်းရာ၌ တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ သွယ်ဝိုက်၍ပင်ဖြစ်စေ၊ ထောက်ပံ့နိုင်ပါစေဟု အမြဲပင် ဆုတောင်းလျက် ရှိပါသည်။ ကျွန်တော်တင်ပြသော အချက်အလက်များ ယူဆထင်မြင်ချက်များမှာ ကျွန်တော်၏ ဉာဏ်မီသမ္မုသာဖြစ်၍ မှန်ရမည်၊ ဟုတ်ရမည်၊ လက်ခံရမည်ဟု မည်သည့်အခါမှ မဆိုလိုပါ။ အကယ်၍